

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 30

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ. ΥΨΩΘΗΤΕ !

Πόσον σοφῶς ἡ Ἐκκλησία ὥρισε τὴν τακτὴν κατ' ἔτος ἀνάμνησιν τῶν μεγάλων τοῦ Χριστιανισμοῦ γεγονότων ! Ὡς διὰ τὴν σωματικὴν υἰείαν ἀπαιτεῖται διαρκῆς ἀντικατάστασις τῶν φθειρομένων καὶ ἀπολλυμένων, μακρὰ δὲ ἀπανδόκευτος ὁδὸς καταπονεῖ τὸν περὶ πόρον μέχρις ἐξαντλήσεως, οὕτω καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν βιωτικῶν καὶ ἄλλων συνθηκῶν ἐπερχομένην καταπόνησιν καὶ χάνωσιν τῆς ψυχῆς ἀνάγκη νὰ παρέχωνται εἰς αὐτὴν σταθμοὶ ἀναζωογονητικοὶ διὰ νὰ τονῶνται τὸ ἦθος καὶ νὰ ἐνισχύεται ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος διὰ τὴν ἐπέκεινα σταδιοδρομίαν του.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπετείου τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἶνε μία τῶν μεγίστων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἑορτῶν. Ἡ Ἐκκλησία ὑπομνησκει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, γενομένην ἐξ ἀπείρου πρὸς τὸν ἄνθρωπον θείας ἀγάπης, ἵνα οὗτος λυτρωθῇ ἀπὸ τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀποκατασταθῇ εἰς τὰ πρότερα υἱικά ἀπέναντι τοῦ Πατρὸς δικαιώματά του. Τόση ὑπῆρξεν ἡ θεία πρὸς τὸν ἄνθρωπον συγκατάβασις, ὥστε ἐνηνθρώπησεν αὐτὸς ὁ Θεός, διὰ νὰ θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ἴδου εὐκαιρία νὰ χαλαρώσωμεν ὀλίγον τοὺς ἀπείρους μας δεσμοὺς πρὸς τὰ γῆϊνα, καὶ νὰ ἀφιερῶσωμεν στιγμὰς τινὰς εἰς τὴν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου γεγονότος ἀνάμνησιν. Ἴδου σταθμὸς ψυχικῆς ἀναπαύσεως εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἀνάντη ὁδὸν τῆς ζωῆς μας, διὰ νὰ σταθμεύσωμεν καὶ ἀναψύξωμεν ἐπὶ μικρὸν τὴν

ψυχὴν μας μετὰ τὴν ζωογόνον ἀνάμνησιν τοῦσημαντικότερου γεγονότος ἐκ τῆς περιπετειώδους καὶ πλήρους ἀγωνίας ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ βίος εἶνε τραχὺς καὶ ὀσημέραι ἀκανθωδέστερος ἀποβαίνει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀπορροφᾷ ὅλην μας τὴν προσοχὴν, καὶ ὅλας μας τὰς δυνάμεις. Ἄλλ' ὁ βίος εἶνε ἅμα καὶ πονηρός, μυρίας ἀφορμὰς παρέχων εἰς τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ποικιλόμορφον καὶ δυσδιάκριτον ἴσως, πολλάκις ἐλλοχεύθη εἰς τὸν δύσκολον δρόμον μας. Ἴδου ἀφορμὴ διὰ τὴν μεγάλην ἑορτὴν νὰ συνέλθωμεν ὅπως ἀναπαύσωμεν τὴν ψυχὴν μας, αἰρόμενοι ὑπὲρ τὰς μικρομερίμνας τοῦ πολυπράγμονος βίου, καί, ὅσοι ἔχομεν τὴν ἀδυναμίαν νὰ παρασυρῶμεθα ἀπὸ τὸ κακόν, νὰ ἀναπολήσωμεν τί κατεδέχθη δι' ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐξάλειψίν του.

Χριστὸς ἐπὶ γῆς ! Ὑψώθητε ! Ἀφοῦ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἠὲ δόκησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ μᾶς σώσῃ, νὰ τείνῃ τὰς χεῖράς του διὰ νὰ μᾶς ἀνασύρῃ πρὸς τὰ ἄνω, δώσωμεν καὶ ἡμεῖς προθύμως τὰς ἰδικὰς μας, ἐκδηλοῦντες τὴν ἐτοιμότητά μας νὰ ὑψωθῶμεν. Ὑψωθῶμεν ! Ὑψωθῶμεν ὅλοι πρὸς τὰς σφαίρας τὰς ἀνωτέρας, ἀφήνοντες πᾶν χαμαιζήλον, πᾶν ὅτι ὑπομνησκει ἡμᾶς οἰανδήποτε εἰς τὴν ἁμαρτίαν δουλείαν. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ! Ὑψωθῶμεν οἱ πάντες ὑπὲρ τὰς ἀπορροφάσας ὀλόκληρον τὴν ὑπαρξίν μας βιωτικὰς μικρομερίμνας, ὑπὲρ τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν φιλαυτίαν, ὑπὲρ τὸ μαινόμενον τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῆς παντοίας κακίας κῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν καιρῶν μυκᾶται καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας τὴν κοινωνίαν. Ὑ-

ψωθῶμεν ὑπὲρ τὰ σύγχρονα καινὰ δαιμόνια τῆς κακῶς ἐννοουμένης χειραφετήσεως ἀπὸ πάσης ἠθικῆς ἀξίας, τῆς οἰκογενειακῆς ἐκλύσεως καὶ διαλύσεως, τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀνηθικότητος. Ἡ ἐσορτὴ αὕτη μᾶς δίδει μυριάς ἀφορμὰς νὰ ὑψωθῶμεν. Μόνον αἱ πρὸς ἡμᾶς ὑψοῦμεναι χεῖρες τῶν μυριάδων περὶ ἡμᾶς δυστυχῶν, οἱ ὅποιοι κινδυνεύουν νὰ μὴ μειδιάσουν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ τῆς τῶν πάντων χαρᾶς, ἀρκοῦν νὰ ὑπομνησθῆ καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἀδιαφόρους, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ὑψωθῶμεν ὑπεράνω τῆς ἀδιαφορίας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Χριστὸς ἐπὶ γῆς! Ὑψώθητε!

Ἡ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου ἐκλογή καὶ ἀνάρρησις τοῦ Παναγιωτάτου Κωνσταντίνου ὑπὸ περιστάσεις ἐκτάκτως περιπετειώδεις τοῦ ἀλυτρώτου Γένους, στρέφει τὴν προσοχὴν παντὸς γνησίου μέλους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πολύπλαγκτον ἐκείνην Κιβωτόν, ἥτις ἐν καιροῖς δυσχειμερωτάτοις περιέσσωσε τὰ τιμαλφέστατα τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Ὁ ἐλληνικὸς ἰδίᾳ ὀρθόδοξος κόσμος, τόσον ἐγγύτατος μάρτυς τῶν ἀφάτων τῆς τροφῆς αὐτοῦ ταλαιπωριῶν, κατώδυνος τὴν ψυχὴν, παρακολουθῶν τὸ μέγεθος τῆς τρικυμίας, ἐν ἣ ἡ πρωτόθρονος Ἐκκλησία τῆς Ὀρθοδοξίας χειμάζεται, καὶ, μνημῶν τῶν νικηφόρων αὐτῆς παλαισμάτων, ἅτινα πέντε ὀλοκλήρους μακροὺς καὶ πονηροὺς αἰῶνας πληροῦσιν, ἐν ἀγωνίᾳ ἀτενίζει πρὸς τὸν ὀρίζοντα, ἵνα ἴδῃ ποθὲν ἐλπιδοφόρον εὐδίας ἀκτῖνα.

Μεγάλη βεβαίως εἶνε καὶ ἡ σημερινὴ δοκιμασία τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δριμυεῖς ἡ ὀδύνη τῶν ἐπὶ ταῖς περιπετειᾶς ταύταις προνοούντων. Ἄλλ' ὅσοι γινώσκουσιν ὅτι τὸ σκάφος αὐτῆς διὰ πολλῶν σκοπέλων πλειστάκις διέπλευσεν ἀσινές, ὅσα δὲ τυχόν τραύματα ἔλαβεν, εἰς τόνωσιν τῆς ζωῆς αὐτῆς μᾶλλον συνέτειναν, οὐδ' ἐν δὲ καίριον κατὰ τοῦ σώματος αὐτῆς κατηνέχθη πλήγμα, πιστεύουσιν, ὅτι καὶ ἡ νῦν τῶν ἰστίων ὑποστολὴ εἶνε ἐπιβεβλημένη πρὸς καιρὸν μόνον, καρτερία δὲ τῆ ἡμε-

τέρα Ἐκκλησία τὸ ὄνομα καὶ ὑπομονὴ ἀγόγγυστος ἐν εὐέλπιδι ἀποκαταδοκίᾳ. Ἀκραδάντως πιστεύομεν, ὅτι ὁ Κύριος δὲν θὰ ἐκπειράσῃ τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ὑπὲρ ὃ δύναται, ὀλιγοψύχων δὲ μόνον καὶ ὀλιγοπίστων καὶ ἀφιλοσόφων, οἰκείων τε καὶ ἀλλοτρίων, ἀνθρώπων τό τε θρηνεῖν ὡς ἐπὶ τετελεσμένη τῇ καταστροφῇ, καὶ τὸ πρὸς ξύλευσιν παρασκευάζεσθαι τῆς τάχα πεσοῦσης δρυός.

Ἡ «Ἐκκλησία», μηδέποτε περὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπελπίζουσα, διαβιδάζει εὐσεβάστως τὰ συγχαρητήρια αὐτῆς πρὸς τὸν νέον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, εὐχεται δ' ὅπως μηδεὶς ἀποκαρτερῆσθαι παρὰ τὸν νέον οἰακοστρόφον ἐν τοῖς καὶ νῦν πλήττουσι τὸ Γένος δεινοῖς.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΙ

Β'.

Δὲν ἀρέσκει.

Ἡ θρησκεία-λέγου-ἔπαυσε πλέον νὰ ἀρέσκει.

Πρῶτον, ἡ ἀντιλογία αὕτη δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς ἐπιχείρημα κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς θρησκείας. Ἐὰν ὦρατον καὶ θαυμάσιον καὶ πολυτελές τι ἔνδυμα δὲν ἐλκύνῃ πλέον τὸ ἐνδιαφέρον μου, ἔπαυσε δηλ. νὰ μοὶ ἀρέσκει, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ἔπαυσε νὰ εἶναι ὦρατον καὶ χρήσιμον. Τὸ νὰ μὴ ἀρέσκει ἢ ὄχι, εἶνε ζήτημα ὑποκειμενικῶν ἰδικῶν μου, ὃ ὅποῖος τώρα ἔχω ἄλλας ὀρέξεις καὶ ἐλκύομαι ἀπὸ ἄλλας ὠραιότητας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ἂν ἔτι ὑποτεθῆ ὅτι ἔπαυσε νὰ ἀρέσκει εἰς οἰονδήποτε ἡ θρησκεία, τοῦτο δὲν θὰ ἀπεδείκνυε ποσῶς ὅτι ἡ θρησκεία δι' αὐτὸ τοῦτο ἔχασε τὴν ἀξίαν της, ὅτι ἔπαυσε νὰ εἶνε ἀναγκαῖα εἰς ὄλους, ὑποχρεωτικὴ, εδεργεντικὴ, ἀναντικατάστατος, θεία. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἀπεδείκνυε μόνον μίαν ἀλλαγὴν ὀρισμένης ὑποκειμενικῆς καταστάσεως ἐκείνου, ὃ ὅποῖος ἔπαυσε νὰ αἰσθάνεται τι ἀπὸ τὴν θρησκείαν, ἢ, ἂν ἔπαυσε νὰ ἀρέσκει εἰς πολλοὺς ἢ καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὀλόκληρον, ὅτι ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ κοινωνία μας ἀπέκτησαν διαφέροντα διάφορα ἀπὸ τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας ὑπαγορευόμενα, οὐδαμῶς ὅμως καὶ ὅτι ἐχρεοκόπησαν πλέον αἱ ἀξίαι τῆς θρησκείας.

Ἄλλ' ἂς προσέξωσιν ὅσοι διατείνονται ὅτι ἔπαυσε νὰ τοῖς ἀρέσκει ἡ θρησκεία, μήπως τὸ ἐκ τῶν νέων ὀρέξεων ἐξαγόμενον συμπέρασμα ἀποθῆ εἰς βάρος των.

Διότι, θέλετε νὰ λεπτολογῆσωμεν ὀλίγον εἰς ποίους δὲν ἀρέσκει συγῆθως ἡ θρησκεία;

Δὲν ἀρέσκει εἰς τοὺς ἐγωῖστας, τοὺς ὑπερηφάνους καὶ ἀλαζόνας, διότι διδάσκει τὴν ταπεινοφροσύνην,

τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν ἀγάπην. Δὲν ἀρέσκει εἰς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀθέους, διότι ἀποτροπιάζονται τὸν χαλινὸν τοῦ ἠθικοῦ νόμου, δυσανασχετοὺν διὰ τὸν ἠθικὸν περιορισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον τοὺς ὑποβάλλει ἡ θρησκεία, εὐχαριστοῦνται νὰ κολίωται εἰς τὸν θόρβρον, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀσυμβιβάστως πρὸς τὴν ἀγνότητά, τὴν νηφαλιότητα, καὶ τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὁποῖαν ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἡ θρησκεία. Ἀπαρέσκει εἰς τοὺς φιλοδοξοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν νὰ χρησιμοποιῶν πᾶν μέσον ἀδιακρίτως καὶ νὰ κινῶν πάντα λιθὸν καὶ ἐπὶ πτωμάτων τῶν ὁμοίων τῶν νὰ πατοῦν ἀκωλύτως καὶ ἀδιαμαρτυρήτως, διὰ νὰ κατακτήσῃ τὰς διακρίσεις, τὰς τιμὰς, τὰς θέσεις καὶ τὰ ὀφέλη. Δὲν ἀρέσκει εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἢ μᾶλλον τοὺς ψευδοεπιστήμονας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, θεοποιῶντες τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καὶ νομίζοντες ὅτι τὸ πᾶν εἶνε ἡ ὅλη καὶ ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει πέραν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα βλέπουν καὶ ἀκούουν καὶ γέρονται καὶ ὀφραίνονται καὶ ἄπτονται διὰ τῶν σωματικῶν τῶν αἰσθήσεων, ἔχασαν ἢ μικτηρίζουν τὴν ἐννοιαν τοῦ πνεύματος, καὶ ἐπειδὴ ἡ θρησκεία ἀσχολεῖται περὶ τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ ἠθικά, πῶς νὰ αἰσθανθοῦν ἐνδιαφέρον διὰ πράγματα εἰς αὐτοὺς ἀκατάληπτα καὶ ἀδιάγνωστα ;

Εἰς τοῦτους, καὶ τοὺς τοιοῦτους, δὲν ἀρέσκει ἡ θρησκεία. Ἀρέσκονται ὁμοῦς εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ τίμιοι καὶ ἐνάρετοι καὶ οἱ πολιτισμένοι καὶ οἱ ἀληθεῖς ἐπιστήμονες. Πόσαι εὐγενεῖς ψυχαί, πόσαι διάνοιαι ὀφηλαί, πόσαι καρδίαι καθαρὰί, καθ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος εἶρον ἐν τῇ θρησκείᾳ καὶ θαλπος καὶ φῶς, καὶ παρηγορίαν καὶ στήριγμα, καὶ σοφίαν καὶ ἐπιστήμην ἀληθινήν καὶ ἐνισχύουσιν ! Τὰ ὀνόματά τῶν εἶνε πασίγνωστα εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἶνε ὀνόματα μεγάλα καὶ θαυμαστά. Ἀλλὰ ἀσυγκρίτως πολυαριθμότεραι εἶνε αἱ μοριάδες καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀναριθμητῶν ἐκείνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ καθύχημα εἶχον τὴν θρησκείαν τῶν, καὶ χαρὰν τῶν, καὶ τὴν περιεῖπον ὡς τὸ πολυτιμότερόν τῶν ἀπόκτημα. Καὶ ἀποτελοῦν αὐταὶ ὅτι εὐγενέστερον καὶ ὀφηλότερον καὶ τιμιώτερον εἶχε καὶ ἔχει νὰ δώσῃ ὁ κόσμος, τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὴν ἀρίστην τῆς μᾶλλον πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἐπιτομήν.

Ποῖος ἐκ τῶν δύο τοῦτων κόσμων εἶνε ὁ ἄριστος, καὶ εἰς ποῖον ἐξ αὐτῶν ἀνήκουν ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ θρησκεία ἐπαυσε νὰ ἀρέσκει, εἶνε εὐνόητον. Δὲν τοὺς βιαζομεν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. Ἐὰν ὁμοῦς ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμμένουν ἐν τῇ πρώτῃ, ἡμεῖς δὲν τοὺς πταιομεν. Ἄν δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς τίμιος νὰ τοὺς συγχαρῇ, δρέπουν τοὺς καρποὺς τῶν ὀρέξεών τῶν. Ἐκ τῶν ἔργων τῶν καὶ ἐκ τῶν διαθέσεών τῶν κρίνονται.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ
ΘΕΟΥ ΕΥΔΟΚΟΥΝΤΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ 1925
ΓΕΝΙΚΟΝ

1) Ἀναθεώρησις τῆς ὅλης Ἐκκλησιαστικῆς Νομοθεσίας (τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου) καὶ προσαρμογὴ αὐτῆς πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας (Ἐσωτερικὰ τῆς Ὀρθοδοξίας).

2) Προσπάθεια ἐκ παντὸς τρόπου πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ ἔνωσιν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ μεθ' ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

ΜΕΡΙΚΟΝ

Α' Δογματικὰ

1) Τὰ δόγματα τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων μένουσιν ἄθικτα.

2) Διάκρισις θεολογούμενων ἀπὸ δογμάτων καὶ ὄρων πίστεως.

3) Τὰ Συμβολικὰ Βιβλία τῆς Ὀρθοδοξίας (Ὁμολογία Μητροφάνους Κριτυποῦλου, Πέτρου τοῦ Μογίλα, Σύνοδος ἐν Ἰασίφ, Ἱεροσολόμοις κτλ.). Ἐπειδὴ περιέχουσιν ἐρμηνεῖαν καὶ διατυπώσεις τῶν δογμάτων, γενομένας μετὰ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, χρήζουσιν ἐτυμηγορίας καὶ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

4) Ἐπίσης χρήζουσιν αὐτῆς καὶ διάφοροι διδασκαλῆαι καὶ ὄροι τῆς Ὀρθοδοξίας Ἐκκλησίας πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μετ' αὐτὴν (π. χ. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μυστηρίων, περὶ μετασυστάσεως καὶ ἄλλων).

5) Καθορισμὸς ἐπισήμου ὁμολογίας τῆς ὀρθοδοξίας Πίστεως.

6) Περὶ τοῦ Βαπτίσματος τῶν Αἱρετικῶν.

Β' Διοικητικὴ Ὀργάνωσις τῆς Ἐκκλησίας

1) Σημᾶσα τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως αὐτῆς.

2) Διοικητικαὶ ἢ Ἐνδημοδοσαὶ ἢ Τοπικαὶ Σύνοδοι τῶν ἐπὶ μέρος Ἐκκλησιῶν (ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία αὐτῶν).

3) Συνεγγόσεις τῶν ἐπὶ μέρος Ἐκκλησιῶν ἐπὶ ἐμπιπτόντων ἐκτάκτων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ τρόπος τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης αὐτῶν.

Γ' Θεῖα Λατρεία.

1) Περὶ λειτουργικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων.

2) Θεῖον κήρυγμα.

3) Τοπικόν, (Τελεταί, Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι).

4) Χρόνος λατρείας (Ἀργία Κυριακῆς καὶ ἄλλων ἡμερῶν).

5) Νηστεία, (εἶδος καὶ διάρκεια αὐτῶν).

6) Ἱερά ἄμφια καὶ σκεύη.

7) Ἀγιογραφία καὶ Μουσική.

Δ' Ἱερός Κλήρος

- 1) Παιδεύσεις αὐτοῦ καὶ χειροτονία (προσόντα, ηλικία, κῆρος κτλ.)
- 2) Καθορισμὸς λεπτομερέστερος καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων ἐκάστης τῶν τριῶν τάξεων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.
- 3) Περὶ τοῦ γάμου τῶν Κληρικῶν.
- 4) Περιβολὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας.
- 5) Ἱεραὶ Μοναί, Μοναχοί.

Ε' Ἡμερολογιακὰ

- 1) Καθορισμὸς τοῦ Πασχαλίου καὶ τοῦ Ἡμερολογίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων ἤδη σχετικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν.

Σ' Διάφορα

- 1) Ἠθικοκοινωνιολογικὰ ζητήματα.
- 2) Πᾶν ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν ἢ θεολογικὸν ζήτημα.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὅσοι εὐνοηθέντες παντοιοτρόπως ἔχετε ἐξησφαλισμένην τὴν ἐπάρκειαν, τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὰ παντοῖα ἄλλα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων θὰ διέλθετε τὰς χαρμωδέστερας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἑορτάς, μὴ λησμονήτε πόση ἔνδεια, στέρησις, δυστυχία καὶ πόνος μαστίζουσι χιλιάδας ταλαιπωρουμένων, μάλιστα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ ψύχους. Δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς χαρὰ ἠθικὴ ἢ εὐφροσύνη ἐκείνη, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἴσταται ριγοῦσα τῆς θλίψεως ἢ ὀδύνη. Δότε λοιπὸν ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς τραπέζης σας καὶ εἰς τὰ στόματα τῶν πεινῶντων, καὶ φροντίσατε διὰ τοῦ ἐλέους σας νὰ προκαλέσητε ἔστω καὶ ἐν μόνον μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη ἐνὸς παιδίου πτωχοῦ. Σκορπίσατε ὅσον δυναθῆτε περισσοτέραν χαρὰν διὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν ἰδικὴν σας ἀπείρωσιν πολλαπλασιαζομένην.

§§ Ἡ «Παγκληρικὴ Ἐνωσις τῆς Ἑλλάδος» ἐν ὑπομνήματι αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, γνωστοποιούσα τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ Κράτους τὴν ἐπίλυσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ Κλήρου, ἐζήτησε παρ' αὐτῆς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου δι' ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀμέσου φορολογικοῦ συστήματος δι' ἐμμέσου, τὴν ἀναστολὴν τῆς περαιτέρω ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀδίκως ἀπαλλοτριωθέντων ἀστικῶν κτημάτων καὶ τὴν εἰς τὴν

Ἐκκλησίαν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐκποιήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἵνα χρησιμοποίησῃ αὐτὸ ὡς βᾶσις τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας. Πολὺ δικαίως ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ τονίζεται, ὅτι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου πάντως κατὰ πρῶτιστον λόγον ἐνδιαφέρει τοὺς πληροῦς τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον πάντοτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνυψώθη καὶ ἔλαμψεν ἐν τῇ ἰστορίᾳ. Τοῦτο δὲ κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον, — προσθέτομεν ἡμεῖς —, ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει παρακάθηται πληρεξούσιοι ἱκανοὶ ἐκ τῶν τέως ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὧν ἡ ζωὴ ἐν ταῖς ἀλυτρώτοις ἐλληνικαῖς χώραις ἦτο συνυφασμένη ἀρρηκτως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἧς πάντοτε ἦσαν καὶ παραστάται, καὶ στηρίγματα καὶ συνεργάται πιστοὶ καὶ εὐκρινεῖς.

§§ «Ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα», εἶπεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ προσέθηκεν. «οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται». Τὰ σκάνδαλα ταῦτα ἐξακολουθοῦσι νὰ σπείρωσιν ὡς ζιζάνια ἐν μέσῳ τοῦ σίτου τῆς λαϊκῆς εὐσεβείας «καπηλεύοντες» τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια οἱ «νοσοῦντες περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας» τάχα ζηλωταὶ τῆς ὀρθοδοξίας, σπουδάζοντες νὰ φωτίσωσιν περὶ τοῦ ἡμερολογίου δι' ἐντύπων προκηρύξεων πρὸς τὴν Σεβαστὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων». Κατὰ τὴν πεφωτισμένην ἀντίληψιν τῶν ἀγνώστων ἠγνωστῶν τούτων μελῶν τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὀρθοδόξων», τῶν ἐρμηνευόντων μάλιστα καὶ τὸν πόθον «ἐκατοντάδων (!) χιλιάδων εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς τε Παλ. καὶ τῆς Ν. Ἑλλάδος, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀρκετὰ χιλιάδες μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ κληρικῶν», ἀπὸ τοῦ νῦν πρέπει νὰ ἰθύνωσι τὴν Ἐκκλησίαν οὐχὶ ἡ θείῳ δικαίῳ κατεσταμένη ἱεραρχία, ἀλλ' οἱ διάφοροι «Σύλλογοι», καὶ νὰ κανονίζονται τὰ ἐν ἐκάστη Ἐκκλησίᾳ οὐχὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἰδίας αὐτῆς ἱεραρχίας, τῆς μόνης ἀρμοδίας νὰ διαγινώσκῃ καὶ κανονίζῃ καὶ θεραπεύῃ τὰ συμφύροντα τοῦ ποιμνίου, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν μοναζουσῶν καὶ τῶν μοναχῶν καὶ εἰ τιμὸς ἄλλου εἴτε ἐντὸς, εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Ἀλλὰ πρὸς τί τάχα νὰ μεμφιμοιρῆ τις κατὰ τιμῶν ἐχόντων τοιαύτην περὶ εὐσεβείας ἔννοιαν, ἀγαθῶν κατὰ τὰλλα ἀνθρώπων, ὅταν πάση μηχανῇ ἀγωνίζεται νὰ πλανᾷ αὐτοὺς πρὸς παντοῖαν ἐκμετάλλευσιν ἢ πονηρὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑστεροβουλία; Κατὰ τὴν λογικὴν τούτων, ἐφέξῃς δέον σύμψασα ἢ Ἐκκλησία νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τοὺς πόθους τοῦ δεῖνος «ἀνεγνωρισμένου» σωματείου καὶ τοῦ δεῖνος χωρίου, κατὰ ζητήματα αὐτῆς νὰ κανο-

νίξη οὐχὶ κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ ὅλου ποιμνίου, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν κάτω Ἀνδριανοῦ συλλόγου τῶν «Ὁρθοδόξων», ἢ τοῦ χωρίου Παραλιμνίου τῆς Κύπρου.

§§ Μετ' εὐλόγου λύπης παρηκολουθήσαμεν ὅσα ὑπὸ τινων πληρεξουσίων ἐξεστομίσθησαν εἰς βάρος τοῦ κλήρου κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει συζήτησιν ἐπὶ τῶν περὶ θρησκείας ἀρθρων τοῦ νέου Συντάγματος. Δὲν εἶναι δύσκολον, — καὶ εἶναι τοῦ παντός —, νὰ φθέγγηται τις «ὅ,τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔπος ἔλθῃ»· ἀλλ' ἀκριβῶς διότι ὁ λόγος περὶ θρησκείας, καὶ διότι ὁ λόγος ἀπὸ στόματος ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐθνους, ἐκ προσώπου καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἀγορεύοντος κατὰ τὴν ὑψίστην ἔκφασιν τοῦ συνευδῆ τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ λειτουργήματος, ἢ κοινῆ γνώμη ἡξίου νὰ ἀκούωνται ὅσα σεμνά, ὅσα ἀγνά, ὅσα εὐφημα καὶ ὅσα εὐγενῆ. Πόση διαφορά πρὸς τὴν γλῶσσαν βουλευφόρων τοῦ Ἐθνους παλαιότερων!

§§ Περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν φύλλον ὑπὸ φοιτητῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐκδιδόμενον ἀπὸ διετίας καὶ διὰ τοῦτο «Φοιτητικὴ» ἐπιγραφόμενον. Δὲν μᾶς κάμνει ἐντύπωσιν τὸ γλωσσικὸν ὕφος μερικῶν ἀρθρων του. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προξενεῖ πόνου εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παντός Ἑλληνος, εἶνε τὸ ἀκρατον ὑλιστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὰς πεποιθήσεις τῶν νέων μας. Καὶ ἀγνοεῖ τις ποῖαν ἀπορίαν νὰ διατυπώσῃ: διὰ τὸ δογματικὸν ὕφος μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ἡμιμαθὴς νεανικὸς νοῦς φθέγγεται περὶ τοῦ ὅτι «σ' αὐτὸν μόνον τὸν κόσμον περιορίζεται ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ὅτι «ὁ ἀνθρώπος ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅ,τι ἦταν προτοῦ γεννηθῆναι, δηλαδὴ Μηδέν», ἢ διὰ τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς τοιαῦτα ἀντλεῖ διδάγματα ἢ καθ' ἡμᾶς νεολαία;

§§ Τὸ περὶ τῶν κινηματογράφων νομοσχέδιον, περὶ οὗ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράφομεν, ὑπεβλήθη ὄντως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Δι' αὐτοῦ, σὺν ἄλλοις μέτροις ὡς πρὸς τὴν πρόληψιν κινδύνων ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ κτλ., ἀπαγορεύεται ἢ εἰς αὐτοὺς εἴσοδος εἰς τοὺς ἀνηλικούς κάτω τοῦ 15ου ἔτους, ἄνευ συνοδείας οἰκείων, γονέων ἢ κηδεμόνων, κάτω δὲ τοῦ 13ου καὶ ἂν ἀκόμη συνοδεύωνται παρὰ οἰκείων. Διὰ τοὺς ἀνηλικούς θὰ λειτουργοῦν εἰδικοὶ σχολικοὶ κινηματογράφοι. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου συνιστᾶται ἐπίσης παρὰ τῷ τμήματι τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἐπιτροπὴ προληπτικοῦ ἐλέγχου κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἣτις θὰ ἐγκρίνη τὰς ταινίας, αἵτινες προκρίνεται νὰ προβληθοῦν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαγορεύῃ τὴν προβολὴν

ὁλοκλήρου ταινίας ἢ ὠρισμένων μερῶν ταινίας, ἂν τὸ περιεχόμενον ταύτης ἀποτελῇ προσβολὴν τῶν δημοσίων ἠθῶν, ὡς καὶ ἂν ἀποβλέπη εἰς προπαγανδιστικούς σκοποὺς ἢ ἄλλως θίγῃ τὴν ἑλληνικὴν ἢ ξένην ἐπικράτειαν ἢ ἂν ἐκ τῆς προβολῆς τῆς ταινίας ἀπειλῆται κίνδυνος διαταράξεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκδικαζομένη ὑπὸ τοῦ ἐφετείου. Ἡ παράβασις τῶν πρὸς προστασίαν τοῦ κοινοῦ διατάξεων συνεπάγεται φυλάκισιν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι 3 ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 500 μέχρι 50,000 δραχμῶν ἔτι δὲ καὶ στέρησιν ἀδείας τῆς περαιτέρω λειτουργίας τοῦ κινηματογράφου. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἐπέλθῃ δυστύχημα, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 100,000 δραχμῶν, τοῦ δικαστηρίου ὀρίζοντος ἐπίσης τὴν ὑπὲρ τοῦ παθόντος ἢ συγγενῶν του ἀποζημίωσιν, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶνε κατωτέρα τῶν 10,000 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρα τῶν 100,000 δραχμῶν κατὰ θῦμα. Ἀπομένει νὰ πληροφορηθῶμεν πότε θὰ ψηφισθῇ καὶ κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος οὗτος.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῦ, ὅτι

ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ αὐτοῦ ἀπεφάσισεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 1600ῆς ἀμφιτηρίδος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νὰ τελεσθῇ τὸ Χαιρωνίδειον Θεολογικὸν διαγωνισμὸν, οὗ θέμα μὲν ὄρισεν τὴν σύνταξιν πραγματείας περὶ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅρους δὲ συμμετοχῆς εἰς αὐτὸ τοὺς ἑξῆς:

α) Τοῦ διαγωνισμοῦ διακαιούνηται νὰ μετᾶσχουσιν Ἑλληνας Θεολόγοι.

β) Ἡ πραγματεία δέον νὰ σύγκηται ἐκ πέντε τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων σχήματος ὀγδού.

γ) Τὰ χειρόγραφα αὐτῆς, ἀπολύτως εὐανάγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως τοῦ χάρτου γεγραμμένα, θ' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Δημοσιευμάτων μετὰ συνημμένου φακέλλου, φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ῥητόν, ὅπερ θὰ ἔχη ὁ συγγραφεὺς ἐπιγεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῆς πραγματείας αὐτοῦ, καὶ

δ) Προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἔργων ὀρίζεται τὸ μέρους τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1925 χρονικὸν διάστημα.

Εἰς τὸν βραβευθησόμενον συγγραφέα ἀπονεμηθήσεται ἑπταθλον ἐκ δραχμῶν πεντακισχιλίων, ἢ δ' ἐκδοσίς τοῦ βραβευθησομένου ἔργου εἰς 500 ἀντίτυπα γενήσεται δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δ)βρίου 1924

Ὁ Πρύτανις

Κ. Ι. Ζέγγελης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

('Εγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΤΑΞΕΙΣ					Ε'	
	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'		
					Τμήμα Θεολογικόν		Τμήμα Ἱεροδιδασκαλικόν
1) Θεολογικά							
	ὥραι						
1 Ἱστορία Παλαιᾶς Διαθήκης	3						
2 » Καινῆς Διαθήκης		3					
3 Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παλ. Διαθήκην			2				
4 » » Καιν. Διαθήκην				2			
5 Ἑρμηνεία Παλ. Διαθήκης			3		2	2	
6 » Καιν. Διαθήκης				2	4	4	
7 Ἑρμηνεία Κυριακῶν Εὐαγγελίων	1						
8 » » Ἀποστόλων			1				
9 Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία			2	2			
10 Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων	2	2	2	2	4		
11 » Λατίνων »					2		
12 Λογικτικὴ στοιχειώδης						3	
13 Ἀπολογητικὴ σύγχρονος					2	2	
14 Ποιμαντικὴ καὶ Κανονικόν					3		
15 Χριστιανικὴ Ἠθικὴ				2			
16 Ὀμιλητικὴ			2	2	2		
17 Λειτουργικὴ			2				
18 Κατήχησις	2						
19 Τελετουργικὴ					2		
20 Πατρολογία					2		
2) Ἑλληνικά							
1 Τὰ ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀντιστοιχοῦντα καὶ τινὰ ἄλλα	9	9	7	7	7	6	
2 Πολιτικὴ Ἱστορία, ἢ ἀντιστοιχοῦσα τῷ Γυμνασίῳ	2	2	2	2			
3) Μαθηματικά καὶ Φυσικά							
	ὥραι						
1 Μαθηματικά τὰ ἀντιστοιχοῦντα τῷ Γυμνασίῳ	3	3	2	2			
2 Κοσμογραφία				1			
3 Ζωολογία	3						
4 Φυτολογία		2					
5 Πειραματικὴ φυσικὴ καὶ Χημεία			3	2			
6 Ὑγιεινὴ				1	1	1	
7 Γεωγραφία Εὐρώπης		2					
8 Γεωπονικά				1		1	
4) Ξένα γλῶσσαι							
1 Γαλλικὰ ἀντιστοιχοῦντα τῷ Γυμνασίῳ	3	3	2	2	2		
2 Λατινικὰ ἀντιστοιχοῦντα τῷ Γυμνασίῳ	3	2	2	1	3		
5) Παιδαγωγικά							
1 Ψυχολογία			2				
2 Λογικὴ				2			
3 Παιδαγωγικὴ μετ' ἀσκήσεων						14	
4 Διδακτικὴ				4		1	
6) Τεχνικά καὶ Μουσικὴ							
1 Ἐκκλησιαστ. μουσικὴ καὶ Ὠδίκῃ	3	3	3	3	2	2	
2 Καλλιγραφία καὶ Ἱχνογραφία	2	2	1	1		1	
3 Χειροτεχνία	2	2	1	1		1	
4 Γυμναστικὴ	2	2	2	1		1	

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῇ 16 Δεκεμβρίου ἔγγραφον ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' οὗ ὑποδεικνύει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, παρακαλέσασα ἐγκαίρως τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως παρεμβῆ ὡς ἔχει ἐν τῷ Συντάγματι ἢ σχετικῇ πρὸς τὸ κείμενον τῶν Ἁγίων Γραφῶν διάταξις, εἶχεν ὑπ' ὄψει λόγους καὶ θρησκευτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς, ἀλλὰ καὶ ἐθνικούς σοβαρωτάτους: δυστυχῶς, παρὰ τοὺς λόγους τούτους, ἡ διάταξις κατηργήθη, ἀποφασισθέντος, ὅπως ἀντικατασταθῆ αὕτη διὰ νόμου. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου νὰ κυκλοφορήσῃ κακόζηλος τις μετάφρασις καὶ προκληθῶσι πάλιν σκηναὶ θλιθεραὶ, ἐπειδὴ δὲ ὡσαύτως καὶ ὁ νόμος εὐκόλως δύναται νὰ καταργηθῆ, παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ μέρους τῆς Ἱ Συνό-

δου, ὅπως εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ψήφισμα, δυνάμενον νὰ κατοχυρώσῃ τὸ ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀμετάφραστον τῶν Γραφῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας προταθεῖσαν διατύπωσιν «τὸ κείμενον τῶν Ἁγίων Γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλο γλωσσικὸν ἰδίωμα ἀπόδοσις τούτου, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαγορεύεται».

— Ἄμα τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντίνος ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν Μακ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον Ἀθήνας

» Θεῶν Βουλῇ ἐκλεγέντες σήμερον κανονικῶς, ἀνελάβομεν διακυβέρνησιν ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου* Ἀπευθύνομεν ἐξ αὐτοῦ πρῶτον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Κύριος εὐχαῖς καὶ ἀγάπῃ ὑμῶν ἱκανῶσαι ἡμᾶς ἐπιτελέσαι εὐδοκίμως ἡμέτερον καθήκον.»

† Πατριάρχης Κωνσταντίνος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

*Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κωνσταντιῖνον*

Κωνσταντινούπολιν

«Δοξολογοῦντες ἀρχιποιμένα Χριστὸν ἐπὶ ἀναδείξει Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἐγκαρδίως συγχαίρομεν Αὐτῇ, ἀπευχόμενοι εἰρηνικὴν διακυβέρνησιν [Οἰκουμενικοῦ θρόνου, σεπτῆς κορυφῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας]:».

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἢ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λαϊκῶν διαλέξεων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁμιλία ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσού». Ὁμιλήσεν ὁ κ. Τρεμπέλας περὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου, ἰδίως τοῦ Μάρξ, ζηηρότατα καὶ δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων παραστήσας τὸ ἀσύστατον τῶν θεωριῶν αὐτοῦ.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τὸ πρῶτον τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ «Ἀκαδημαϊκοῦ Οἰκοτροφείου», νεοσυστάτου ὀργανώσεως, ἀναλαβούσης τὴν περιθάλψιν καὶ βοήθειαν ἀπόρων φοιτητῶν, εἰς οὓς παρέχονται ἐνδύματα, βιβλία, κατοικία, τροφή καὶ πᾶσα περίθαλψις.

—Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐτελέσθησαν αἱ μεγάλαι ἐορταὶ τῶν Χριστουγένων κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Οἱ ναοὶ τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς ἦσαν κατάμεστοι, μέγας δὲ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ἐκοινωνήσεν τῶν ἀχρύντων Μυστηρίων καὶ κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς 5ης ἕως 7ης πρωϊνῆς ὥρας ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶχεν ὑπερπληρωθῆ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος.

—Διὰ Διατάγματος ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ὁρφανοτροφείῳ Βουλιαγμένης Ἑλληνικὸν Σχολεῖον ὅπερ ἐφέτος ἀριθμεῖ δύο τάξεις. Διευθυντῆς αὐτοῦ διορίζεται ὁ καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Διευθυντῆς ἱεροδ. Ἀκάκειος Λαυριώτης.

—Δι' ὑπουργ. ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 42464 ἐ. ἑ. παρέχεται εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἢ ἄδεια συλλογῆς ἐράνων μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1925 μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου πρὸς προμήθειαν τῶν χρειῶν, ἢ οἱ εἰκότων κλπ. διὰ τὸν ἐν Ἐπιδαύρῳ ναὸν Ἁγίου Νικόλαος.

—Μεταξὺ τῶν εὐεργετικώτατα ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ξένων φιλάνθρωπικῶν ὀργανώσεων εἶναι ἡ Ἀγγλικὴ Ὀργανωσις «Διασώσεως παιδῶν» ἣτις καὶ γενικώτερον ἐκπληροῦσα σκοπὸν παρέχει τροφὴν καὶ ἐνδύμασιαν εἰς χιλιάδας πτωχῶν καὶ προσφύγων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἐν Θεσσαλονικῇ, ἐν Κεῖφα καὶ ἄλλαχού τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ δι' ἐκουσίων τακτικῶν καὶ ἐκτάτων εἰσφορῶν ἰδίως εἰς τοὺς ναοὺς γινομένων τῇ συμπράξει τοῦ Κλήρου. Ὁθεν ὁ Μακ.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἔγραψεν εὐχαριστήρια γράμματα πρὸς τοὺς Ἀρχιεπισκόπους Καντεβουρίας, Ἰρλανδίας, Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας, ἐξαίρων τὸ ἔργον τῆς ἐν λόγῳ φιλάνθρωπικῆς ὀργανώσεως.

—Ὁ Σέρβος καθηγητῆς τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Σεμιναρίου αἰδεσιμ. κ. Εἰρηναῖος Γεώργιεβιτς, μετὰ σπουδᾶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁξόρδης ἀποφοιτήσας καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὑποστὰς δὲ πρὸ τινος καὶ τὴν ἐπὶ διδασκαλίᾳ δοκιμασίαν ἐπὶ τῆς διτριβῆς τοῦ «Ἡ τῶν Λουθηρανῶν ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ Μεταρρυθμίσεως», ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διδάκτωρ τῆς Θεολογίας μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα.

—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Ἀλιβιζᾶτος, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Διεθνoῦς Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλίας τῶν λαῶν διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσού» ἐνώπιον ἐπιλέκτου ὁμηγύρεως ἀνέπτυξε τὰ κατὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς μεγάλης ταύτης διεθνoῦς ὀργανώσεως, τῆς ὁποίας προΐστανται ἄνδρες μεγάλου κύρους, εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, στενωῶς σχετιζόμενοι πρὸς τοὺς κύκλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τῆς ἀγορεύσεως προηγήθη βραχεῖα εἰσήγησις ἀπὸ τοῦ βήματος ὑπὸ τοῦ προκαθημένου τῆς ὁμηγύρεως Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, καὶ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, οὗτινος μόνιμα μέλη εἶνε, πλὴν τοῦ ἀγορητοῦ, καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δουβουινιώτης, Δ. Μπαλᾶνος καὶ Γρηγ. Παπαμιχαήλ.

—Κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ περὶ θρησκείας ἄρθρου τοῦ Συντάγματος συζήτησιν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, διευτυπώθη τοῦτο ὀριστικῶς οὕτω:

«Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶνε ἀπαρβίαστος.

»Τὰ τῆς λατρείας πάσης θρησκείας τελοῦνται ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἕθη. Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται.

»Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀνασπασάτως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρσασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικoὺς καὶ συνοδικoὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις, εἶνε δὲ αὐτοκέφαλος, ἀσχοῦσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱεράς Συνόδου ἀρχιερέων.

»Οἱ λειτουργοὶ ὄλων τῶν θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν

αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας».

Ἐψηφίσθη ἐπίσης ἐρμηνευτικὴ δήλωσις, καθ' ἣν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ περιφέρειαι τῶν νέων χωρῶν ἐξσκολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον διὰ νόμου δὲν ἤθελον ρυθμισθῆ ἄλλως τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῶν. Πρότασις ὑπὸ πωλῶν πληρεξουσίων ὑποβληθεῖσα περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἐν λόγῳ περὶ θρησκείας ἄρθρον τῆς διατάξεως «τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων Γραφῶν παραμένει ἀναλλοίωτον», ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 149 κατὰ 61 ἐπὶ παρόντων 207.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Διὰ Πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου ὠρίσθη ὅτι μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Ἐθν. Κανονισμῶν, ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἰσχὺν αἱ διατάξεις τῶν Ἱ. Κανόνων, καθ' ἃς οἱ Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι δύνανται ἐλευθέρως νὰ διαθέτωσι τὰ καθ' αὐτούς, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου ἢ περιουσία αὐτῶν θὰ περιέρχεται εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κύπρου, οἱ καθιρεθέντες διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου πρῶην ἱερεῖς τῆς κοινότητος Αὐγούρου ἐν γραπτῇ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον αἰτήσας αὐτῶν ἐδήλωσαν μεταμέλειαν διὰ τὴν ἀπειθειαν αὐτῶν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὑπέσχεοντο ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσι συμμορφωθῆ πρὸς αὐτήν, ἤτησαντο δ' ὅπως ἡ Ἱ. Σύνοδος ἄρῃ τὴν κατ' αὐτῶν περὶ καθαιρέσεως ἀπόφασιν. Κατόπιν τούτου κατὰ τὴν δικάσιμον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Ἀμμοχώστου ἐζητήθη παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ὅπως, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀναβληθῆ ἐπὶ 150 ἡμέρων ὁ καθορισμὸς τῶν ἐπιδίκων θεμάτων τῆς κατὰ τῶν καθηρημένων ἀγωγῆς τοῦ Μακρ. Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ αἴτησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ παρατεῖνον τὴν ἰσχὺν τοῦ Προσωρ. Διατάγματος, δι' οὗ ἀπηγορεύθη τοῦτοις πᾶσα ἱεροπραξία, μέχρι τῆς 16ης Δεβρίου, ὥρισε τὴν ἡμέραν τούτην ὡς δικάσιμον διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιδίκων θεμάτων τῆς ἀγωγῆς.

— Κατὰ τὴν «Ἐλευθερίαν» Κύπρου τὴν 1ην Ἰσταμένου μηνὸς συνήλθεν εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Ἐπειδὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνακοίνωσε τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Οἴκου. Πατριάρχου Γρηγορίου Ζ' καὶ τὰ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πένθος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ Π. Μητροπολίτου Πάφου ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου εὐλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον. Εὐθὺς ἀμέσως κατετέθη ὁ φάκελλος τῶν ζητημάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἄλλων ἐγγράφων κατετέθησαν

ὑπὸ τοῦ Μ. Προέδρου καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῶν καθηρημένων ἱερέων Αὐγούρου, ἐξ ἧς ἐπιφυλάχθη ἡ Ἱ. Σύνοδος ν' ἀπεφανθῆ μετὰ τὴν λήψιν πληροφοριῶν τινῶν περὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς αὐτῶν.

— Τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπομένης, 2ης Ἰσταμένου, ἀπησχόλησαν ἐκ ἐξῆς θέματα: 1) Αἱ χιλιαστικαὶ ἐν Κύπρῳ ἐνέργειαι. Σχετικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις συνοδικῆς ἐγκυκλίου συνιστώσης πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τὴν ἀποφυγὴν τῶν διαφορῶν δελεαστικῶν μέσων τοῦ χιλιασμοῦ. 2) Αἱ κοινωνικαὶ πληγαί, ἐξ ὧν ἀπεφασίσθη ὡσαύτως ὅπως δι' ἐγκυκλίου συνοδικῆς συσταθῆ τοῖς πιστοῖς ἢ ἀποφυγῆ παντὸς ὅ, τι ἤθελον ὑποβληθῆ ταύτας ὡς π.χ. τῆς πολυτελείας, τῆς ἀσέμου ἀμφιέσεως τῶν γυναικῶν, τῆς καταχρήσεως τῶν χορῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων. 3) Ἡ ἐπανέκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Ἀπόστολος Βαρναβάς» ἥτις ἀπεφασίσθη ὅπως γένηται δαπάναις τῶν Μητροπόλεων, τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, διανεμῆται δὲ τούτο δωρεὰν εἰς τὸν λαόν. 4) Ἡ μελετωμένη Οἶκ. Σύνοδος. Σχετικῶς καθιρτίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπεία ἐκ τῶν Σεβ. Κιτίου ὡς Προέδρου, ἀρχιμανδρίτου τῆς Μητροπόλεως Κιτίου κ. Μακαρίου, ἱερομονάχου τῆς Μονῆς Κόκκου κ. Διονυσίου καὶ τῶν δικόνων κ. κ. Λεοντίου Λεοντίου καὶ Γενναδίου Μαιχαριώτη ὡς μελῶν. Τῇ Ἐπιτροπείᾳ ταύτῃ ἀνετέθη ἡ μελέτη τοῦ γενικοῦ χαρακτῆρος ἐκκλησ. ζητημάτων καὶ τῶν κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου χρηζόντων τοῦ κύρους Οἴκου. Συνόδου, ὧν ἀπὸ τοῦδε θ' ἀποσταλῆ πινάκιον τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ. Καὶ 5) Το Ἱεροδιδασκαλεῖον, περὶ οὗ, ἀκούσασθ εἰσηγήσιν τοῦ Παν. Μητροπολίτου Κιτίου σχετικὴν πρὸς τὴν μεταρρυθμίσειν αὐτοῦ εἰς Θεολογικὴν Σχολήν, ἀνέβλεπε τὴν λήψιν ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπομένης, 3ης Ἰσταμένου, ἡ Ἱ. Σύνοδος δεχθεῖσα μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστιῶν τὴν γενομένην ἐντεῦθεν πρότασιν περὶ προσθήκης θεολογ. τμήματος εἰς τὸ Παγκύπριον Ἱεροδιδασκαλεῖον, ἀνέβλεπε τὴν λήψιν ἀποφάσεως: μέχρι τῶν κακτικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν, ἵνα ἐν τῷ μεταξύ μελετηθῆ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ ζήτημα καὶ ὑποβληθῆ ἐπ' αὐτοῦ ἐμπεριστατωμένον πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ὑπόμνημα. Ἐξέτασσε εἶτα τὴν ὑπόθεσιν Αὐγούρου, ἀπεφάνθη, ὅπως «ἐξουλοῦσα μέχρι τοῦ ἀμρότατου σημείου τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτῆς», ἀρῇ μὲν ἀμέσως τὴν ἐπιδοθεῖσαν ποιήν τῆς καθιρέσεως, ἀφήτη ὁμως ἐν ἰσχύϊ τὴν τῆς ἀργίας μέχρι τῆς ἐμπράκτου ἐπιδειξεως τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας τῶν ὑπευθύνων ἱερέων.

— Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτήκεν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱ. Συνόδου γράμμα τοῦ Πρωθυεράρχου τῆς Ρωμανίας περὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμογῆς τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου, ἕτερον τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ρωσικῆς Ἱεραρχίας παραπονομένης διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ

Οίκ. Πατριαρχείου παραχώρησιν αὐτοκεφάλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πολλωνίας, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἵποσταλὲν διάγραμμα τῶν θεμάτων τῆς μελετωμένης Οἴκουμ. Συνόδου τοῦ 1925 συνοδευομένου ὑπὸ σχετικοῦ γράμματος.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἀνακοινωθῆ τῷ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖ ἡ ἐπιθυμία ὅπως περιληφθῆ μεταξύ τῶν θεμάτων τούτων καὶ τὸ ἐζήτημα τῆς θέσεως τῶν σταυροπηγίων ἐν Κύπρῳ καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου».

Μεθ' ὃ διεκλήθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱ. Συνόδου ἵνα ἐπαναληφθῶσι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἐν τακτικῇ αὐτῆς συγκλήσει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἄμα τῇ ἐθνικῇ ἀποκαταστάσει τοῦ Ρωμουνικοῦ ἔθνους τῷ 1918, ἤρξατο συζητούμενον τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος τῶν ἐπὶ μέρους ρωμουνικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Τρανσυλβανίας, Βουκοβίνης, καὶ Βεσσαραβίας μετὰ τῆς τοῦ Πιτλαιῦ βασιλείου. Συνεκροτήθησαν ἔκτοτε ἐπανειλημμένα πρὸς τοῦτο συνέδρια, ἀλλ' ἕνεκα τῆς συστηματικῆς ἀντιδράσεως τῶν ἐκκλησιῶν τῶν νέων χωρῶν ἐματαιοῦτο ἡ ἐνωσις καὶ ἀφομοίωσις ὀργανικῶς τούτων μετὰ τῆς τοῦ παλαιοῦ βασιλείου. Ἦδη κατὰ τὴν λήξαν τῇ 4 Δεκεμβρίου περίοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρωμουνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, διὰ μακρῶν συνεζητήθη καὶ ἐνεκρίθη νομοσχέδιον, καταρτισθὲν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησ. Λεπαδάτου, τῶν Μητροπολιτῶν Πριμάτου Μύρωνος, Τρανσυλβανίας Νικολάου, Μολδοβλαχίας Ποιμένος, Ἀρχιεπισκόπου Κλήμεντος Πόπουιτσο, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου Βουκοβίνης, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βεσσαραβίας Γουρία καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ριμνικίου Βαρθολομαίου. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὅπερ θεωρεῖται ὑψίστης σπουδαιότητος, ὑπαδέληθη εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Βασιλέως, μεθ' ἧς ἠ' ἔβη πρὸς δημοσίευσιν.

—Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ρωμουνικῆς Ἐκκλησίας κατ' ἀρχὴν ἀπεφάσισε τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῆς εἰς Πατριαρχεῖον, ἐνεκρίθη δὲ ἡ ἀπόφασις αὐτῆς καὶ ὅτι τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων. Πρὶν ἢ ὅμως γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις ἀποστέλλεται ὁ Καθηγητὴς Δραγομήρ Δημητρίεσο εἰς Κων)πολιν, ὅπως φέρῃ εἰς γινῶσιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν. Ἡ Α. Π. ὁ Πριμάτος ἀνέθεσεν εἰς τὸν ρηθέντα Καθηγητὴν νὰ τονίσῃ εἰς τὸ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον, ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι δὲν ἐννοοῦν ποσῶς νὰ ποιήσωνται κατάχρησιν τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας των ἢ νὰ θίξωσι τὸν Οἴκουμ. Πατριάρχον (ἐν Κων)πόλει Πατριαρχεῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τουναντίον ἐννοοῦν νὰ εὑρίσκωνται μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ὅσον τὸ

δυνατὸν στενώτερον πνευματικὸν δεσμόν. Ἐπ' θυμοῦν ὅμως νὰ ἔχωσι καὶ αὐτοὶ ἐθνικὸν Πατριαρχεῖον. Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βουκουρεστίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Λαπεδίνο, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ρωμουνικοῦ Πατριαρχεῖου ἐδήλωσεν ὅτι τὴν ἴδρυσιν τοῦ Πατριαρχεῖου ἐπιβάλλει ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ρωμουνικοῦ Κράτους. Διὰ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ δὲν θίγονται αἱ σχέσεις μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ ρωμουνικὴ Ἐκκλησία εἰς σχέσεις λόγῳ τῆς ταυτότητος τοῦ δόγματος. Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πατριαρχεῖου ὀφείλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, μόνην ἀρμοδίαν, κατόπιν τῆς προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου Μολδοβλαχίας, ὑπογραφείσης ὑφ' ὄλων τῶν ἱεραρχῶν. Τὸ σχετικὸν ἔγγραφον διαλαμβάνει τοὺς λόγους τοῦ: ὠθήσαντας τὴν Ἱερὰν Σύνοδον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐθνοῦ Οὐγγροβλαχίας εἰς Πατριαρχεῖον. Ἡ ἀνακήρυξις θὰ γίνῃ ὅσον τάχιστα, οὕτως ὥστε εἰς τὴν συγκληθησομένην τὸν Μάϊον ἐν Ἱεροσολύμοις Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον ἡ ρωμουνικὴ Ἐκκλησία νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ Πατριάρχου.

—Ἐν σχέσει πρὸς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ ἐν Ἱεροσολύμοις Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ συγκροτηθῇ ἐν Βουκουρεστίῳ μέγα Θεολογικὸν Συνέδριον πρὸς συζήτησιν τοῦ προγράμματος αὐτῆς, ὅπερ ὑπέβαλεν ἡ ἐκ τῆς Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν Ρωμουνικὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πρωτοπνευματικοῦ Βρατιάν: ἐδήλωσεν ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀτόμολοιόν πρὸς μετάβασιν εἰς Ἱεροσόλυμα.

—Ὁ Καθηγητὴς Δραγομήρ, συνοδευόμενος ἴσως καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου (τοῦ ἐπισκόπου Χοθὴν κωλυομένου), ἐκ Κων)πόλεως θὰ κατευθυνθῇ εἰς Ἁγιον Ὄρος πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν ἐν τῇ ἐκεῖ Ρωμ. Σκήτῃ τοῦ Προδρόμου διαπληκτιζομένων μοναχῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν Μπρόνξβιλ τῆς Ἀμερικῆς συνεκροτήθη ἐπ' ἐσχάτων Παναμερικανικὸν Ἐκκλησ. Συνέδριον, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως τῆς Ἐγγύς Ἀνατολῆς, οὗτινος μετέσχον ὑπερπεσσαράκοντα ἀνώτερα μέλη τῆς ἀμερικανικῆς ἱεραρχίας. Αἱ ἐκτελεστικαὶ ἀποφάσεις σχετίζονται πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανικῆς περιθάλψεως ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς χώραις.

Ἐστενωτέρῳ ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἄρχων τῆς Ἐγγύς Ἀνατολῆς καὶ καλυτέρα μετ' αὐτῶν συνενόησις καὶ συνεργασία, ἰδίως ἐπὶ ζητημάτων παρεχομένης φιλανθρωπίας, ἐπέτρεψεν τὴν ἀναθεώρησιν γινωμῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς τοπικὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. Ἡ διὰ τῆς στενῆς ταύτης συνεργασίας ἐξακρίβωσις ὅτι αἱ ἀνατολικαὶ ἐκκλησίαι εἶνε εὐαγγελικαὶ καὶ δημοκρατικῶν ἰδεῶν, ἔπεισε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πᾶστορας τῶν Ἀμερικανικῶν ἐκκλησιῶν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς

πραγματοποιήσεως στενωτέρας ἐπαφῆς μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκείνων. Διὰ ταῦτα, ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασιν τοῦ Δόκτορος Βάνς καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Νήαρ Ηστ Ρελήφ, καὶ ἐπικροτοῦμεν πλήρως τὴν ἐπιζήτησιν στενωτέρας ἐπαφῆς μετὰ τῶν τοπικῶν ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἀποφασίζομεν: α) Ὅπως τὸ πρόγραμμα τῆς Ὁργανώσεως ταύτης τὸ ἀφορῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀγωγὴν τῶν παρ' αὐτῇ ἐμπεισιτευμένων ὄρφανῶν, ἀναθεωρηθῆ ἐπὶ στερεῶν βάσεων τεινουσῶν πρὸς τὴν καθοδήγησιν τῶν παιδιῶν συμφῶως πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐκκλησιῶν εἰς ἃς δογματικῶς ἀνήκουσιν οἱ γονεῖς των, καὶ β) Ὅπως ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ προγράμματος τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, γίνῃ κατόπιν στενῆς συνεργασίας μετὰ των ἐνδιαφερομένων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καὶ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ κατόπιν πλήρους ἐγκρίσεως αὐτῶν».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λιδυμοτείχου Φιλόρετος Βασιλείδης ἀγγέλλει ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἔχων συμπληρωμένον τὸ Β' τεῦχος τοῦ Γ' τόμου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ μὴ δυναθῆς ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων νὰ ἐκδώσῃ αὐτό, παρέχει ἤδη τοῦτο εἰς φῶς. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιλαμβάνει τὸν βίον τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ 1700—1908 καὶ δὴ οὐ μόνον τῆς καθ' ἡμᾶς ἐν Ἀνατολῇ μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν κλάδων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παραφυλάξων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τῇ Δύσει, τῆς Πασιῆς καὶ τῶν ποικίλων προτεσταντικῶν ἀποχρώσεων. Ἐν αὐτῷ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ τάξιν, ἦν ἠκολούθησε καὶ ἐν τοῖς προγενεστέροις τόμοις καὶ τῆς δυνατῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς, ἐκτιθήσεται τὰς σχέσεις τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἕτεροὺς αὐτῆς, πραγματευόμεθα τὰ περὶ εἰρήσεως καὶ σχισμάτων καὶ διαφορῶν θεολογικῶν βιβλίων, τὰ περὶ τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς, τῆς θέσεως λαοκρατίας, καὶ τοῦ ἠθικοῦ βίου τῶν πιστῶν, ὡς καὶ τὰ περὶ θεολογικῶν γρημμάτων, αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐπισημώτερον ἐκτιθήσεται καὶ περὶ τῶν μὴ δευροδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὴν τῶν τεύχων, ὅσα μὲν νὰ περιέχῃ περὶ τὰ 35 τυπογραφικὰ φύλλα, ὡρίσθη δια μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι δεχ. 50 διὰ δὲ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Μοραὶ χάριναι 2 1/2 καὶ διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ, Αἰγύπτῳ, Ν. Ἀφρικῇ, Παλαιστίνῃ, Συρίᾳ καὶ ἄλλαχού φράσιμα χρυσά 10, 2 1/2 δὲ δολάρια διὰ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Συνδρομηταὶ τοῦ θερμοῦς παρ' ἡμῶν συνιστωμένου ὠρελιμωτάτου τούτου καὶ σπουδαιωτάτου συγγράμματος ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀξιότιμους συνδρομητάς τῆς «Ἐκκλησίας». Ἵνα οἱ τόμοι τῆς «Ἐκκλησίας» ἐφεξῆς ἀρχίσονται ἀπὸ 1ης ἐκείνου Ἰανουαρίου χάριν τῆς διαχειριστικῆς εὐκολίας, διὰ τοῦ παρόντος φύλλου κλείεται ὁ δευτέρος τόμος. Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀξιότιμων συνδρομητῶν κατέβαλον διὰ τὸ τρέχον ἔτος (1 Ἰουνίου

-31 Μαΐου 1925) τὴν ἐκ 30 δραχμῶν συνδρομὴν των, διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος (1 Ἰανουαρίου 1925-31 Δεκεμβρίου 1925) θὰ ἐμβάσωσι μόνον 15 δραχμῶν, ἢτοι διὰ μόνην τὴν ἑξαμηνίαν Ἰουνίου-Δεκεμβρίου 1925. Ὅσοι δὲ δὲν διεβίβασαν ἀκόμη τὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1924 σειρὰν τῶν φύλλων παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» δραχμὰς 45, ὥστε νὰ λάβωσιν ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1924-31 Δεκεμβρίου 1925 χρονικὸν διάστημα.

Ἐνεκα τῆς αὐξήσεως τῶν τυπογραφικῶν δαπανῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀπεφάσισε τὴν αὐξήσιν τῆς ἑτήσιας συνδρομῆς τῆς «Ἐκκλησίας» διὰ τὰς μοιὰς καὶ τοὺς ναοὺς εἰς δραχμὰς πενήτημοντα (50) ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1925.

Ἡ ἀταξία, ἣτις παρετηρήθη κατὰ τὴν διεκπεραιώσιν τῶν τελευταίων τῆς «Ἐκκλησίας» φύλλων, προσελθοῦσα ἐξ ὑπηρεσιακῆς ἀνωμαλίας ἀνεξαρτήτου τῆς ἡμετέρας θελήσεως, θὰ διορθωθῆ ὡς τάχιστα καὶ ὀριστικῶς. Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ ν' ἀνακοινώσωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν οἰανδήποτε παραλείψιν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σιαμαδῶν διακηρύττει ὅτι. Τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1924 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ πανταετοῦς ἐνοικίσεως τῆς ἐν τῇ περιφερίᾳ καὶ περὶ τοῦ Μετοχίου Λιμνοχόβου τῆς εἰρημένης Ἱ. Μονῆς, κειμένης «Παλληκαπέλου» ταύτης, ὑπὸ τοὺς βροχοὺς καὶ ἀποχρώσεως τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως ἧς γέσθιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλομένοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σιαμαδῶν τῇ 7 Δεκεμβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Καλλίνικος Σακκάς, ἀρχιμ., Ἀνθίμος Τσίγγας, μοναχός, Μελέτιος Σκυλεδήμος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ροβολίστης (Ἄρτης) διακηρύττει. Ὅτι ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐνοικίασιν ὑλοτομίας 30.000 δικάδων ἀνθράκων ἐν τῶν ἰδιοκτητῶν βλασῶν τῆς Μονῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1925 τῇ 8ην Ἰανουαρίου 1925, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἄρτῃ καὶ ἐν τῷ συνῆθι τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης κ. Ἡλίου Καραζῆ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἢ μείζονος προσφοράς μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης, ἐπαναληφθήσεται κατόπιν περιληπτικῆς διακηρύξεως τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἢ μεθεπομένην Πέμπτην, ἣτις ἔσται ὀριστικῶς ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς δημοπρασίας ταύτης. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ροβολίστης τῇ 15 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ροβολίστης (Ἄρτης). Χρυσόστομος Ροβίνας, Χαρίτων Γεωργίου, Εὐγένιος Μαρίνας

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Εὐδαίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς ἢ «Κοίτης τῆς Θεοτόκου» ἢ Μακρυμᾶλλης προκηρτῆται ὅτι Συνεπία τῆς ὑπ' ἀριθ' 6405 διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τεσσαράκοντα ἐννέα (49) κτήματα τῆς Μονῆς κείμενα ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν χωρίων Καστέλλας καὶ Ψαχνῶν κεχωρισμένως ἕκαστον, ὡς καὶ οἱ ἐν θέσει Ράτσοντας τοιοῦτοι μετα τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων, ἐξδομήκοντα πέντε (75). Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ψαχνοῖς τῇ 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Ζηριάδου.— Ἐν Μονῇ Μακρυμᾶλλης τῇ 1 Δεκεμβρίου 1924. Ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Δ. Φιλδαμάκις.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σερίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν διακηρτῆται ὅτι. Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως δέκα ἀγροὶ κείμενοι εἰς διαφόρους θέσεις τῆς περιφέρειας Σερίφου, καὶ δύο δωμάτια (ἢ μαγαζεῖα) ἐντὸς τῆς πόλεως ἐπίσης Σερίφου, συμφώνως τῷ περιγραφικῷ πλάνῳ καὶ τοῖς ὅροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἢς τὰ ἀντίγραφα κατατεθίσονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἡ δημοπρασία τῆς ἐκποίησεως τῶν ἀνωτέρω κτημάτων γενήσεται τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1925 ἔτους, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Σερίφου καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἀρξομένη τῇ 10 π. μ. ὥρα καὶ λήξουσα τῇ 12 τῆς μεσημβρίας. Τὰ κηρύκεια, τὰ ἐξόδα πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς διακηρύξεως πρὸς δημοσίευσιν ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τῶν συνταχθεσομένων Συμβολαίων βαρύνουν τοὺς ἀγοραστάς. Οἱ ἀγορασταὶ θὰ παραλαμβάνουν τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθέντα κτήματα κατὰ 8) ἴδιον ἔτους, 1925. Ἐν Σερίφῳ τὴν 8 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ἀβέρκιος Παπάλης Ἀρχιμανδρίτης. Ἀμφιλόχιος Μποφίλιος Ἱερομόναχος. Παρθένιος Πρώτης Ἱεροδιάκονος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Τατάρνης διακηρτῆται ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀγρινίῳ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου καὶ ἐὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσίου τῆς Μονῆς τὴν 28ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας, ἢ πενταετῆς ἐνοικίας τῆς ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν θέσει «Ρουπακιά» ἀμπέλου τῆς Μονῆς, ἐκτάσεως 15 περίπου στειμμάτων, μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ τριάκοντα ἐλαιοδένδρων ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν καὶ ἀντὶ ἐλαχίστου ὄρου προσφορᾶς δραχμῶν 250, ἢς δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 25 Νοβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Φιλάρετος Καρικώτας. Στέφανος Παπαδημητρίου. Βησσαρίων Ζηριαδοῦλας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιατικῆς προκηρτῆται ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν ἢ ἐν Κερκύρῃ κοληγητικὴ οἰκία τῆς Μονῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 4873, 4447 ἐ. ἔ. διαταγῇ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 181, ἐ. ἔ. διακηρύξει ἡμῶν.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 15 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιατικῆς τῇ 11—12—1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος. Ἀρχ. Νεόφυτος Σάρρος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Τατάρνης προκηρτῆται ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κερασόβῳ τὴν 28ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας, ἢ ἐκποίησης χιλίων διακοσίων οὐκάδων ἐλαίου τῆς Μονῆς, ἐρετεινῆς παραγωγῆς, ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ἢς δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν οἱ βουλόμενοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 25 Νοβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Φιλάρετος Καρικώτας. Στέφανος Παπαδημητρίου. Βησσαρίων Ζηριαδοῦλας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς προκηρτῆται ὅτι. Συνεπία τῆς ὑπ' ἀριθ. 6733 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 10 τράγοι καὶ 8 αἰγες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις ταύταριθμοῦ συγγραφῆς, ἢς ἀντίγραφα κατατεθίσονται ἐν τε τῷ Γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασιλ. Περδίκη καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 21η, 27η καὶ 28η Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασιλ. Περδίκη καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 6500. συνολικῶς. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεῖον νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ἰποκαταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τοὺς διενεργοῦντας τὴν δημοπρασίαν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)5 τῆς πρώτης προσφορᾶς, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ ἀνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 10ης Δεκεμβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Μονῆς Ξενιάς ὁ Ἡγούμενος Ἀμβρόσιος Ἀνδρεάδης, Βενεδικτὸς Παπανικολάου, Γαβριὴλ Μεγαλόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρῶν προκηρτῆται ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης 50 ἐρίων καὶ 20 ἀμῶν τῆς Μονῆς συμφώνως μετὰ τοὺς ὄρους τῆς προκηρύξεώς του. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἀργεῖ τῇ 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ ἀρμοσίου Συμφοροῦ. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δι' ἕκαστον τῶν ἐρίων δραχ. 70, δι' ἕκαστον τῶν ἀμῶν δραχ. 80. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βαρῶν τῇ 7 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Γ. Παπαδόπουλος, Παρθ. Ἀντωνόπουλος.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΚΡ. 80
 } ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΟΛΛ. 3
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΜΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι
Τύποις “Φοίνικες,” Σταδίου 33, Ἀθήναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ ΤΟΥ 1924

Α. ΑΡΘΡΑ

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 94 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου Ν. Διατάγματος «Περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» Νόμος 3223 σ. 121. Περὶ διοικήσεως τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου Νόμος 3225, σ 121.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Πρὸς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. (περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως μοναστηριακῶν οἰκοπέδων) 59. Ἐγγραφοὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου κατὰ τῆς λατινικῆς καὶ προτεσταντικῆς προπαγάνδας 88. Ὑπόμνημα τῆς Ἱ. Συνόδου (περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἐκκλησ. περιουσίας) 145.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Γράμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα εἰχῶν τῆς Ἱ. Συνόδου. 11. Γράμμα τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ἡμερολογίου 25.

Γράμμα τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου περὶ συγκλήσεως «Μεγάλης Συνόδου» 41.

Ἐγγραφοὶ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, περὶ τοῦ ἐλαιῶνος τοῦ Μετοχίου Βλαχέραι τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τῆς Μητροπόλεως Πρεβέζης 81.

Ἄλλο ἔγγραφο τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Γ. Ἐκκλ. Ταμείου ἐναντι τῶν Νέων Χωρῶν 81. Ὑπόμνημα τοῦ αὐτοῦ Ταμείου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν μέτρων ἐνισχύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας 129.

Γράμμα τοῦ Πριμᾶτου Ρουμανίας περὶ τοῦ ἡμερολογίου 138. Ἐγγραφοὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς τὸ Ἐκκλ. Ταμεῖον περὶ ἐκποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας 153.

Ἐγγραφοὶ τοῦ Γ. Ἐκκλησ. Ταμείου πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σειβ. Ἱεράρχας περὶ τῶν καταθέσεων τῶν Ἱ. Μονῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν 178.

Ἐγγραφοὶ τοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησ. κτλ. περὶ τῶν Ἱ. Μονῶν τῶν Μετεώρων 226. Διάγραμμα ἐργασιῶν τῆς μελλούσης Οἴκουμ. Συνόδου 235. Δήλωσις τῆς Πρωταγίας τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου περὶ ἐπιστημονικοῦ θεολογικοῦ διαγωνίσματος 237.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Πρὸς τὰς ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας τῶν Ἱ. Ναῶν τῶν Ἀθηνῶν περὶ ἐκλογῆς (ακτικῆς καὶ ἀναπληρωμ. μέλους τοῦ Μητροπολιτ. Συμβουλίου) 74.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τὸ ἔργον τῆς Ἱερarchίας 3.

Ἡ μέλλουσα Πανορθόδοξος Σύνοδος 49.

Τὰ προσκονήματα τῆς Παλαιστίνης καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος 25.

Ριζάρειος Ἐκκλησ. Σχολή 27

Γ. Π. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα 57.

Λαὸς καὶ Ἐκκλησία 65

Κλῆρος καὶ Λαὸς 73. Ἀκρόωσιν! 97

Τὶ δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσι 105.

Ὑπὸ τὴν ἀλωπεκὴν τῆς Ὀρθοδοξίας 113.

Κλῆρος καὶ Κοινωνία 137.

Γ. Π. Ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τῆς Ἱεράς Συνόδου 161

Ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἠθικὴν 169.

Τὸ ἐν Σινάτῃ Συνέδριον 179.

Ἡ τελευταία τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου 193.

Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ὁ Προσηλυτισμὸς 216.

Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὄψωθητε! 233.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος 9, 17. Τὸ Γενικὸν Ἐκκλ. Ταμεῖον 33.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος 177. 194. 200. 209.

Ἡ διόρθωσις τοῦ Ἱουλιανοῦ Ἠμερολογίου 210.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου 234.

ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Σ. Γ. Α. Ἠθικοποιεῖ ἡ διδασκαλία; 26, 50, 154, 162, 180, 186.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρχ. Ἐμμ. Καρπαθίου. Τὸ σοσιαλιστικὸν ρεῖμα ὡς προϋπόθεσις τοῦ κηρύγματος 148.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ

Ε. Ι. Κ. Ὀμιλητικὸν σχεδίασμα. Τὰ καλὰ ἔργα 42. Ἡ δουλεία εἰς τὰ πάθη 51. Τὰ κατὰ διάνοιαν ἀμαρτήματα 59. Ἡ κακολογία 66. Ἡ θεία Πρόνοια 74. Ἡ ζωὴ μακρὰν τῆς Θρησκείας 75. Αἱ ἀσθένειαι καὶ αἱ δοκιμασίαι ἐν τῷ βίῳ 82. Αἱ προσβολαὶ 91. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ κόσμος 98. Το μεγαλεῖον τοῦ Στυροῦ 106. Τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς 115. Τὰ πλοῖα καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ 123. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς 131. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ 139. Οἱ πρόωροι θάνατοι 140. Τὸ ψεῦδος 150. Ὁ βίος τῶν περισσοτέρων πλουσίων 155. Ἡ προσέγγισις καὶ ἡ ἐπαφή πρὸς τὸν Χριστὸν 164. Ἡ συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς 170.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

Εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον (ἐπιστολὴ ἐξ Ἀγγλίας) 107, 115. Βίσκε τὰ ἀρνία μου (ἐπιστολὴ ἐξ Ἀγγλίας) 124. Ὁμολογία Πίστεως τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν «Σπουδαίων τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἢ Χιλιαστῶν» εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιστρέφόντων 202.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Τέλος τοῦ Χριστιανισμοῦ ; 178.

Ὁ Χριστιανισμός εἶνε πλέον ἀνεπαρκής ; 185.

Ἐπιστήμη καὶ Θρησκεία 203.

Ἀντιλογίαι Α'. 225. Ἀντιλογίαι Β'. 234.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἀρχ. Ἐμμ. Κερραθίου. Το Ἅγιον Ποτήριον τῆς Ἀντιοχείας 75.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ

Το Ἐκκλῆσ. Ὀρφανοτροφεῖον 19.

Ἄσυλον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 219.

ΚΡΙΤΙΚΑ

Π. Καρολίδου. Μία ἱερά ἐποποιεῖα ἱστορικὴ 141.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Χαρτοπαίγιον. Σύγχρονος ἀνηθικότης. Εὐρωπαϊκὴ ἀναληθία. Ἡ ἐν Αὐστρία θέσις τῆς ἐκκλησίας σελ. 5. Πανεργατικὴ ἀπεργία, ἱερεῖς, δημοδιδάσκαλοι γ' τάξεως. Ἀπλοποίησις τῆς ἀμφιέσεως τῶν ἱερέων. Αἰσχρογραφία 11. Τράπεζα προσκληνητῶν μονῆς Ἀβραάμ. Ἐλμίνα Β. Νάζου 12. Οἰκοὺμ. Πατριαρχεῖον καὶ Ρῶσοι Ἱεράρχαι Κων]πόλεως, Ἀνήλικοι καὶ κινήματογράφοι. Βρετανικὴ ἔκθεσις 19. Προϊστάμενοι ἑλλ. κοινοτήτων διασπορᾶς. Αἰσχροκέρδεικ 20. Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα. Ἄγροτ. Συνέδριον καὶ ἐκκλῆσ. δίκαια. Ἡ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας 28. Παγκληρικὸν Συνέδριον, Ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἐκκλῆσ. περιουσίας 36 Μπολσεβικικὸς κίνδυνος καὶ ἀνάγκη ὀργανώσεως τῆς κοινωνίας κατ' αὐτοῦ. 37. Χαρτοπαίγνια ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τὸ διάδημα τῆς «Ἐν. ὀρθ. Χρ. Σωματείων» περὶ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Ἡθικὴ ἔκλυσις καὶ καθῆκον τοῦ κλήρου. Ἡ ληστεία παρ' ἡμῖν 43. Διωγμὸς κατολικῶν ἐν Τουρκίᾳ 51. Ρωσικὴ Ἐκκλῆσ. καὶ Οἰκοὺμ. Πατριαρχεῖον. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν «Σύνδεσμον Ἑλληνίδων» 52. Οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα. Ἐθνοσυνέλευσις καὶ Ἐκκλῆσ. 60. Δουτικὴ Ἐκκλῆσ. καὶ Κράτος, 61 Ὁ Κιέβου Ἀντώνιος ἐν Ἱεροσολύμοις. Σύγχρονοι τραγωδία. Ἡ κατὰ τῆς δημοτικῆς γλώσσης λαϊκὴ ἀγανάκτησις 67 Ἐκκλῆσ. Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης. Ἡ σημασία τῆς Ἐκκλῆσ. ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ. Μονομαχία. 68. Κοινωνικὴ κραιπάλη. Ἡ δήμευσις τῆς Ἐκκλῆσ. Περιουσίας 91. Ρὰς Τάφφαρι. Ὁμολογία δημοσιογράφου. Ἐξ ἐπιστολῆς ἐπαρχιακῶν ἱερέων 99 Ἡ δίκη Βαλλῶν - Καλομοίρη Τὸ δυστόχημα τοῦ κινήματογράφου 165 Εὐθόνη τῶν γονέων. Σχολικοὶ κινήματογράφοι 171. Κοινωνία ἐθνῶν καὶ «ἐγκτεστημένοι» Κ]πόλεως 172. Κληρικῶν ἀπρέπειαι. Κομμουνιστικὴ κίνησις. Κοινωνικὴ ἀξία καλοῦ ἡφμερίου 187. Διδακτικὰ βιβλία ἀπιστεῦτου πε-

ριχομένου 188 Προστασία παιδικῆς ἡλικίας. Ἐλευθερία μεταφράσεως Ἀγ. Γραφῶν. Διαμαρτυρία τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν δήμευσιν τῆς ἐκκλ. περιουσίας. Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμός. Κατὰ τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς Λαϊκαὶ διαμαρτυρία κατὰ τῆς δημεύσεως τῆς ἐκκλ. περιουσίας 181. Ἀποστολὴ τοῦ σχολείου 195. Ἐκκλῆσ. τοῦ Ἀγγλοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπὲρ τῶν προσφύγων. Ἡ κοινὴ γνώμη περὶ τῆς ἐν τῇ ἔθνοσυνελεύσει συζητήσεως τοῦ ζητήματος τῶν πρακτικῶν τῆς Ἱ. Συνόδου. Τουρκικὴ ἱταμότης. Οἱ ἐργάται ἀποδοκιμάζοντες τὸν κομμουνισμὸν. 196. Ἐκκλῆσ. πραξικόπημα ἐν Ἀμερικῇ. Ἀνακρίσεις ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Πανταίου» 219. Οἱ Ἕλληνες ἐν Ἀμερικῇ. Διάσωσις τῶν πατρῶν. Το οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς ἐκκλῆσ. 220. Διάκρισις πενομένων καλῶν κληρικῶν ἀπὸ ἀναξίων ἀπρέπων τοιούτων. Οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὴ τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου 227. Νομοσχέδιον περὶ κινήματογράφων. Μία αἰσχρὰ παράστασις καὶ οἱ μαθηταί. Ἡ ἀνευλάβεια πρὸς τὸ γῆρας. 228. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς δυστυχεῖς. Τὰ αἰτήματα τῆς «Παγκληρικῆς». Ἐκμετάλλευσις τῶν οἰκῶν. Ἡ θρησκεία ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει. Φοιτητικὴ φιλολογία. Περὶ κινήματογράφων 237.

Β'. ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Αἱ ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῶν δύο πρώτων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος ἐνώπιον τῆς Συνταγμ. Ἐπιτροπῆς 12 Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον 20.— Μέτρα κατὰ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς διδασκαλίας 37.— Ἀποδοχὴ τῆς κλήσεως εἰς Οἰκ. Σύνοδον 53.— Ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀπαλλοτριωσιν ἱτῆς ἐκκλῆσ. περιουσίας 61.— Τὰ κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν Ἀρχιερέων τῶν Νέων χωρῶν 61.— Ἀνακοίνωσις περὶ καθαιρέσεως τῆς Χαλδαίας Βασιλείου 61.— Ὑποβολὴ καταλόγου ἐκλογίμων 62.— Εὐχαριστίαι Οἰκ. Πατριαρχοῦ ἐπὶ ὄπαγωγῇ Ἑλλήνων διασπορᾶς ὑπὸ Πατριαρχεῖον 68. Περὶ τῆς ἀποδημίας ἱερέων εἰς Ἀμερικὴν 82. Ἐγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον περὶ σχολικῶν ἐορτῶν 92. Ὑπουργικαὶ ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματα 108. Διάδημα περὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν μισθῶν τῶν καθηγητῶν θρησκευτικῶν 132 Συνεδρία Ἱ. Συνόδου 142, 151, 156, 165, 172. Τὸ διάγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Οἰκ. Συνόδου 228.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς Μενίδιον, Ἐπίσκεψις

Νοτιοσλαβίου Πρεσβυτοῦ, Ἐγκλίνα Ἀγ. Γεωργίου «Διονύσου». Νέον ἡγουμενοσυμβούλιον Μονῆς Πετράκη Ὁ κ. Σ. Ζερβός περὶ τῶν προσφ. ἐνοριῶν, σελ. 12 Ἡ Σερβ. Πρεσβεία πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπ. περὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου Ὁ Μακ. Ἀρχιεπ. εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς 20. Ἐξετάσεις Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου Βουλαγαμένης. Παγκληρικὸν Συνέδριον. Ἐγκύκλιος περὶ νέου ἡμερολογίου τῆς. Ἡ ἐκμίσθωσις τῆς Βουλαγαμένης 44. Ἔργασίαι τοῦ παγκληρικοῦ Συνεδρίου 52. Ἀπάντησις Γεν. Γραμματέως «Περὶ θάλψεως τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς» 62. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς προσφυγικοὺς Συναγισμοὺς. Διαμαρτυρία Παγκληρικῆς ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκκλ. περιουσίας 68, 69. Ἐπισκεψίς Ἀντιβασιλέως Αἰθιοπίας 101 Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς Αἴγιναν 126. Ἐρωτήματα ἀμερ. ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. 126. Ἱερά ἀποδημία εἰς Τήνον ὑπὸ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον 132. Ὀνομαστικὴ ἐορτὴ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου 188. Τὸ θεῖον κήρυγμα 182. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου 196. Οἱ Μακ. Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον περὶ τῆς Οἴκουμ. Συνόδου 196 Συσκέψεις παρεπιδημούντων Ἱεραρχῶν 204. Ἀναρρήσεις νέων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων 204. Τοποθέτησις ἀνταλαξίμων ἀρχιερέων 220 Ἐπισκεψίς Ἀγγλοῦ ὄργανοτοῦ τοῦ Ναυτικοῦ 229.

Θεολογικὴ σχολὴ Πανεπιστημίου

Νέος καθηγητὴς τῆς Χρ. Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας. Νέοι διδάκτορες τῆς Θεολογίας 21 — Νέος Κοσμήτωρ τῆς σχολῆς 38 — Πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς 38 — Καθηγητὴς τῆς ἐκκλῆς. Ἱστορίας 84. Ἐναρξίς παραδόσεων νέων καθηγητῶν, ὀφηγητῶν 182 Νέος διδάκτωρ 239.

Γενικὸν Ἐκκλῆς. Ταμεῖον

Νέον Δ. Συμβούλιον 37.

Μητρόπολις Ἀρτης

Ἱερατικὴ Σχολὴ Ἀρτης 77. — Περιοδεία Μητροπολίτου 92. — Ἱερατικαὶ συνελεύσεις 157.

Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Γονακεία Μονὴ «Ἀμπελαίων» 38. — «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης» 132. — Νοσοκομεῖον καὶ ναὸς ἐν Λεονταρίῳ 132.

Μητρόπολις Ἠλείας

Ἐξετάσεις Ἐκκλῆς. Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς 38.

Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Συγχώνευσις Μονῶν 12, 37 Ἐγκύκλιος Μητροπολίτου 93.

Μητρόπολις Καρυστίας

Ἀναστάσις Μονῆς 38. Συγχώνευσις Μονῶν 38

Μητρόπολις Κυθήρων

Περιοδεία τοῦ Μητροπολίτου κ. Δωροθέου 61.

Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐξετάσεις Ἐκκλῆς. προπαρασ. σχολῆς Τριπόλεως 77. — Περιοδεία Μητροπολίτου 84.

Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Περιοδεία Μητροπολίτου 117

Μητρόπολις Παροναξίας

Σύστασις γονακείων Μονῶν 37.

Μητρόπολις Πατρῶν

Ἱδρυσις ἐκκλῆς. ταμείου ἐλεημοσυνῶν. Ἱδρυσις ἠθικοφιλανθρωπικοῦ Συλλόγου. 100.

Μητρόπολις Σύρου καὶ Τήνου

Ὁ ναὸς Εὐαγγελιστρίας Τήνου 29. — Πανήγυρις Τήνου 101.

Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Συγχώνευσις Μονῶν 38.

Μητρόπολις Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ἐξετάσεις Ἐκκλῆς. Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Κυπαρισίας 13. Περιοδεία Μητροπολίτου 100.

Μητρόπολις Φωκίδος

Περιοδεία Μητροπολίτου 93.

Ἐκκλησία Κων)πόλεως

Τὸ ζήτημα τῶν ρώσεων ἀρχιερέων 14. Βανδαλισμοὶ Τούρκων προσφύγων. Ὁ θόλος τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἄριστος προστίμου τῆς Α.Θ. Π. 21. — Πατριαρχεῖον καὶ κομμουνιστὰι 29. Φόρος Συνοδικῶν. Πληροφορίαι περὶ σκέψεων Γιουγκοσλαβικῆς Κυβερνήσεως 39. — Ὁ Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς ἐν Κων)πόλει. Διάψευσις εἰδήσεως περὶ δῆθεν καθαιρέσεως τοῦ Πατρ. Τύχωνος 45. — Πεπραγμένα Ἱερατ. Συνδέσμου Θεολογικῆς 53. — Ἀθώωσις Οἴκ. Πατριάρχου. Πραξικοπήματα ποτὲ ἱερέως Εὐθυμίου 62. — Πρὸς ἀστεροσκοπεῖα περὶ σιερᾶς Πασχαλίων. Εὐχαριστία Οἴκ. Πατριαρχείου πρὸς Ἀγγλικανούς κληρικοὺς Αὐστραλίας 70. — Θεολογ. Σχολὴ Χάλκης 78, 84. — Ὁ Οἴκ. Πατριάρχης πρὸς τὸν Ἀρχιεπ. Ἀθηναίων περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ρώσεων ἀρχιερέων 110, 118. — Ἀποστολὴ Μητροπολίτου εἰς Ἀμερικὴν 127. — Νέαι Μητροπόλεις 157. — Ἐπαρχία Ρόδου 166. — Περὶ τὴν Οἴκουμ. Σύνοδον 189. — Ἐκδήσια τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου 221. — Διάγραμμα ἐργασιῶν Οἴκουμ. Συνόδου 229.

Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς

Συνεδρία Ἱερᾶς Συνόδου. — Ἐπίσκοπος Σικάγου 46. — Ὁ Ἐπ. Βοστώνης εἰς συνέλασιν Μεθοδιστῶν. — Ἀνακρίνωσις πρώην Χαλδείας 47. — Ἄριστος τοῦ Πατριαρχ. Τόμου 1918 ε. 54.

Συνέλευσις τῶν ὀρθοδ. ρώσεων 72. — Συνέδριον κληρι-

κῶν καὶ λαϊκῶν Ἑλλήνων 111.—Ἀποφασίς Συνελεύσεως ἐπισκοπῆς Βοστώνης 118.

ἽΟρθόδοξο. Ἀρχιεπισκοπὴ ἐν Αὐστραλίᾳ

Ἐπιτομή Ἀρχιεπισκόπου 133.—

Ἐκκλησία Ἀλεξανδροῦσας

Μελέτη τῆς ἐνώσεως ἐκκλησιῶν 14. Σύσκεψις ὀρθοδόξων Σύρων ἐν Καίρῳ 30 45. Ἀντιπροσωπεῖα ἀραβικῶν παρὰ τῷ Μακ. Πατριάρχῃ 39. Ἡ Ἱ. Σύνοδος περὶ Ἡμερολογίου 62.—Χριστιανοὶ Σικάγου πρὸς Μακ. Πατριάρχην. Θάνατος Μέρφιδος Νεκταρίου 70.—Ρώσος ἀρχιερεὺς παρὰ τῷ Μακ. Πατριάρχῃ 133.—ὁ Μακ. Πατριάρχης εἰς Ἱεροσόλυμα 172, 198.

Ἐκκλησία Ἀντιοχείας

—Ἐνοχλήσεις Παπικοῦ Πατριάρχου 205.—Ἐνέργειαι ἐν Ἀμερικῇ 221.—Περὶ τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον 230.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ Πατριαρχείου 39.—Διάστασις Πατριάρχου καὶ ἀγγλ. ἐλέγχου 62. Ἀνάκλησις Νεαπόλεως Παντελεήμονος 70.—Ὁ Μακ. Πατριάρχης εἰς Βουκουρέστιον 143.—Πατριαρχ. ἀντιπροσωπεῖα εἰς Βελιγράδιον 166.

Ἐκκλησία Κύπρου

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κιτίου ἐν Ἀθήναις 21—Παγκύπριον Ἱεροδιδασκαλεῖον 39.—Περὶ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησ. Κύπρου 62.—Ἔργασια Ἱ. Συνόδου 127.—Περὶ τὸ νέον ἡμερολόγιον 205. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱ. Συνόδου 240.

Ἐκκλησία Ρωσσίας

—Θεολογ. Ἀκαδημία Μόσχας. Κηδεῖα Λένιν. «Βιογραφικὸν Λεξικόν». 14 Συμφυλίσις Πατρ. Τύχωνος καὶ «Ζώσης Ἐκκλησίας» 15, 30. Κρίσις τοῦ ρωσ. μοναχικοῦ βίου. Οἰκογενειακοῦ δικαίου ἀναγνώρισις 21.—Πρόεδρος Συνόδου ρώσων ἀρχιερέων Κάρλοβιτς 22.—Μπολσεβικαὶ εἰδήσεις περὶ τῆς στάσεως τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου. Ἡ ρωσ. Μονὴ Ἀγ. Παντελεήμονος ἐν Ἀγίῳ ὄρει (ὁ πρώην Οἴκ. Πατριάρχης κ. Μελέτιος 30.—Ὁ Πατριάρχης Τύχων καὶ τὸ ρωσ. Κράτος 39.—Συνέδριον ἐκκλησιαστικὸν ἐν Ῥωσίᾳ. Τὸ ζήτημα τοῦ Πατρ. Τύχωνος 45. Ἡ ρωσ. Ἐκκλησία περὶ Οἴκουμ. Συνόδου 46. Προσυνοδικὴ συνδιάσκεψις. Ἡ ρωσ. Ἐκκλησία εἰς τὸ Οἴκ. Πατριαρχεῖον. Ρώσος Μητροπολίτης ἐν Ἀμερικῇ 54.—Ῥωσσία καὶ Κίνα 62.—Διάταγμα Μητροπολίτου Εὐδοκίμου 70.—Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἐν Ῥωσσίᾳ 71.—Θεατρικὰ φρικτὰ 84.—Ἐγγράφα Μητροπολίτου Εὐδοκίμου πρὸς Ἀρχιπ. Ἀθηνῶν 102.—Ἐκ τῆς Προσηνοδικῆς διασκέψεως 158.—Ἡ ἐν Κάρλοβιτς Σύνοδος περὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς ἐκκλησίας 167.—Συνέλευσις ρώσων ἀρχιερέων ἐν Κάρλοβιτς 190.—Σήμερ. κατάστασις ἐν Ῥωσίᾳ 199.—Θεολογ. Ἀκαδημία Μόσχας 205. Περὶ τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον 230. Ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς 230.

Ἐκκλησία Σερβίας

Μονὴ τοῦ Ἀγ. Νασὸμ 14.—Ἐκτακτος Συνέλευσις ἱερέων ἐν Βελιγράδιῳ 22.—Ἐναρξίς ἐργασιῶν Σερβ. Ἱεραρχίας.—Ὁ σερβ. τύπος περὶ τῆς Οἰκουμ. Συνόδου.—Δαπάναι κυβερνητικαὶ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας 22.—Νέοι νόμοι περὶ ἐκκλησίας 31.—Περὶ τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον 62.—Ἡ ἔδρα τοῦ Σερβ. Πατριαρχείου. Τὸ ζήτημα τῆς περιφέρειας Σκόδρας 63.—Ἡ κατάστασις τῆς ἐν Σερβίᾳ Ἐκκλησίας 71.—Θάνατος Σρέτεν Μπουγιτίτς 78.—Οἱ ἱερεῖς Μαυροβουνίου 94.—Θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις 94.—Ἡ ἐνωσις τῶν ἱερέων καὶ τὸ Σχέδιον Ἐκκλ. Ὁργανισμοῦ 110.—Ἐθρόνισις Πατριάρχου 199.

Ἐκκλησία Τσεχοσλοβακίας

Προσπάθειαι ὑπὲρ ἐνωσίας Τσεχικῆς Ἐκκλησίας 118.

Ἐκκλησία Ρουμανίας

Ἀρθρα ἱερέως Γρηγορ. Πισκολέσκου 22. Περὶ τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον 78, 111, Συνέδριον καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν 103, 110. Ἐγκύκλιος Ἱ. Συνόδου περὶ νέου ἡμερολογίου 133.—Περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων 221.—Σκέψις περὶ Πατριαρχεῖον 231. Ἐνότης τῶν ἐπὶ μέρος ἐκκλησιῶν. Τὸ ζήτημα τοῦ Πατριαρχείου. Περὶ τὴν Οἴκ. Σύνοδον 241.

Ἐκκλησία Πολωνίας

Περὶ τὸ αὐτοκέφαλον 156, 167.

Ἐκκλησία Ἑσθονίας

Τόμος περὶ αὐτοκεφάλου 231.

Ἐκκλησία Γεωργίας

Διωγμὸς ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων 78, 159.

Ἐκκλησία Βουλγαρίας

Οἱ Βούλγαροι ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐκκλησιῶν 23.—Συνέδριον ἱερέων ἐν Σόφίᾳ.—78 Ἡ Ἱ. Σύνοδος περὶ ἡμερολογίου 159.—Ἐνέργειαι ἐν Ἀλβανίᾳ 231.

Ἐκκλησία Ἀρμενίας

Διωγμὸς ὑπὸ Μπολσεβίκων. Σχίσμα ἐπισκόπου. Ἡ μέλλουσα ἔδρα τοῦ Πατριαρχείου 174.

Ἰσλαμικοκαθολικὴ ἐκκλησία

Καθολικοὶ Βελιγραδίου 23.—Μεταρρυθμιστικαὶ τάσεις ἱερέων 86.

Λατινικὴ Ἐκκλησία

Ταραχαὶ Κοπτικῶν καὶ καθολικῶν 15. Ἐγκαίνια μνημείου Λέοντος ΙΓ'. Ἡ Ἀγία Ἐδρα περὶ τῶν θρησκ. Ἐμβλημάτων τῶν σχολῶν Κπόλεως. Μνημεῖον Βενεδίκτου ΙΒ'. 23.—Σχέσεις Γαλλίας καὶ Βατικανοῦ. Ἱερὰ ἀποδημία εἰς Ἱεροσόλυμα. 50ετηρὶς Καρδινάλιου 31.—Κατὰ τῆς ἐξώμου ἀμφιπέσεως τῶν γυναικῶν 47.—Φῆμαι περὶ λάτιν. σχεδίων ἐν Ῥωσίᾳ. Τὸ ἐκκλ. ζήτημα Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης. Παπικὴ διαιτησία μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἰαπωνίας 63.—Ἀπαγόρευσις ἐφημερίδων. Κυριακὴ ἀρ-

γία. Διαπραγματεύσεις πρὸς τὴν Ρουμανίαν 85.—Κοινὸν διάβημα τῶν Γαλλῶν Καρδινάλιων πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας 167.—Ὁ Πάπας περὶ τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν Μουσουλμάνων 173. Διάσκεψις δυτικῶν ἐπισκόπων Δαλματίας 173.—Ἐξέργεσις κατὰ τοῦ Γάλλου Πρωθυπουργοῦ 205.—Ἀνταπάντησις Γάλλου Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς Καρδινάλιους 223.

Προτεσταντισμὸς

«Ὁ ἀκέραιος Χριστιανισμὸς» 95—Ρωσικὴ εὐνοίαν 190.

Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία

Δεκάνοσ Ἀρχιεπ. Καντερουβρίας 15.—Θάνατοσ ὄργανωτοῦ ἐκκλησ. κινήσεωσ 47.

Ἀγία Γῆ

Ἐρείπια παλαιᾶσ συναγωγῆσ ἐν Καπερναοῦμ 31.—Ἀνασκαφαὶ τοῦ λόφου Ὁρέλ 222.—

Σιωνισμὸς

Ἐνέργειαι Σιωνιστῶν κατὰ καθολικοῦ Πατρ. Ἱεροσολύμων.—Μπολσεβίκικοι καὶ Σιωνισταί. Πανισλαμικὸν συνέδριον κατὰ Σιωνισμοῦ 15.—Ἀποικία τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰουδαίων 72.

Διάφορα

Ἀπαγόρευσις λειτουργίας τῆσ Χ. Α. Ν. ἐν Κ)πόλει. Πανεπιστήμια Μεθοδιστῶν 15.—Σύνδεσμοσ προαγωγῆσ διεθνοῦσ φιλίασ διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ῥωμαϊκῆ Ἐκκλησίας. Σερβικὸσ κρατ. προϋπολογισμὸσ ὑπὲρ τῆσ Ἐκκλησίας.—Ἀνακάλυψις Παπύρου ἐν Αἰγύπτῳ 31.—Ἐρμ. φαι ΝΔ. τοῦ Σινᾶ. Γενικόσ διευθυντήσ τῆσ ΧΑΝ. μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν. «Μαγνα» ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ Κουρδιστᾶν 32.—Σρατιστικὴ ἐκλατινισθειῶν κοινοτήτων. Α', Συνέδριον τῶν Διευθυντῶν τῶν Χ. Α. Ν. Οἱ Ἰσραηλίται Θ)νίκησ καὶ ἡ Κυριακὴ ἀργία 55.—Κατὰ τῆσ ἀντιθρησκευτικῆσ προπαγάνδασ ἐν Ῥωσίᾳ «Ἄσυλον τοῦ παιδιοῦ» Θεσ)νίκησ. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆσ Χ. Α. Ν. Θεσ)νίκησ. Κατὰ τῆσ ἀκόσμου περιβολῆσ τῶν γυναικῶν λατινικὰ ἀνακοινωθέντα 63.—Θρησκευτ. κατάστασις ἐν Γαλλίᾳ 87.—Ὁμιλοσ Ἑλλήνων Ἱεροσολύμων 134.—Καθολ. Σχολαὶ Κ)πόλεωσ 168.—Κατὰ τῶν ἀσέμων διαφημίσεων 190.—Οἱ Λατῖνοι περὶ τοῦ Βόρμων 191.—Ἰζπινω περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ 183.—Συνέδριον ἠθικοθρησκευτ. τικοῦ σωματείου 206.—Φοιτητικὴ ὄργανωσις Ὁξφόρδησ ὑπὲρ τῆσ ἐκκλησ. ἐνώσεωσ 206.—Συνέδριον ἐν Χελουᾶν ὑπὲρ τῆσ ἐνώσεωσ 206.—Σταυροφορία ὑπὲρ τῆσ εἰρήνησ» 207.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Νεοκλέουσ Καζάζη «Ὁ Βόρμων Ἡ ἑκατονταετηρίσ τοῦ θανάτου ἐνόσ ἤρωοσ» 15.

Ἐκθεσις τῆσ διαχειρίσεωσ τοῦ Ὁρφανογραφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερ. Χατζηκώστα διὰ τὸ ἔτοσ 1923 15. Ουίλιαμ Μίλλερ «Ἡ Ἑλλάσ ἐπὶ Ῥωμαίων Φρά-

γκων καὶ Τοῦρκων» Μονογραφία μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Σπ. Λάμπρου τεῦχοσ α' «Οἱ Ῥωμαίοι ἐν Ἑλλάδι» 32 «Θεολογία» τομ. Β' τεῦχοσ β' 55. 1. Ε. Μεσολωρᾶ «Οἱ κοριώτεροι ὅρισμοι καὶ κανόνες τῆσ Ἐκκλησιαστικῆσ Ρητορικῆσ» 55. Δ. «Τὸ σῶμα τοῦ παιδοσ» 64. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτο «Οἱ ἱεροὶ Κανόνες» 87. Φιλήμωνοσ Βλαχοποῦλο «Ἐδᾶγγελικὴ φωνή» τεῦχοσ β' 87. «Ἐγκόλιον τοῦ διεθνοῦσ Συνδέσμου πρὸσ προαγωγῆν τῆσ διεθνοῦσ φυλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» 87. «Ἡ θεία λειτουργία» ἐπιμελεσίᾳ Νικ. Παπαδοποῦλο 83. Καλαβρότων καὶ Αἰγιαλείασ Τιμοθέου «Κυριακὸν» τόμ. Β' 95. Ἀρχιμ. Δημ. Γεωργιάδο «Τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν» 104 Καλαβρότων καὶ Αἰγιαλείασ Τιμοθέου «Ἐγκόλιον ποιμαντικῆ διδασκαλίᾳ» 111 Σπυρίδωνοσ Παγανέλη «Ὁ Ἀπόστολοσ Παῦλοσ» 119. «Τὸ ζήτημα τῶν Ῥώσων προσφύγων ἄρχιερέων» 119. Κων. Ι. Ζερβοῦ ἱερέωσ «Ἐρμηνεία εἰσ τὸν ὕμνον τῆν τιμωτέραν» 110, 223. Χρισσοτόμου Παπαδοποῦλο Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν καὶ πάσησ Ἑλλάδοσ «Τὸ Σύμβολο τῆσ Β' Οἰκουμ. Συνόδου» 135.

Κων. Π. Ῥωμάνου οἰκον. Ὁ ὀρθόδοξοσ ἀπέναντι τοῦ Διαμαρτυρομένου 135. Ἀνθίμου Σίσκου «Ἡ Δίκη τοῦ Ἰησοῦ» 134 Π. Ι. Μπρατσιώτο «Ἡ γυνή ἐν τῇ ἱερᾷ Β βλφ» 174. Νεοκλέουσ Καζάζη «Ἡ νέα Ἑλλάσ καὶ ἡ νέα Ἰταλία» 175. Μιλτιάδοσ Α. Καβαλλεράτο «Ἀγορευόσεσ ἐπὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν» 174. Ἀναστ. Γεωργιόλα «Μικρὸν Κυριακοδρόμιον» τεῦχ. α'. καὶ β'. Μελετίου Πηγᾶ Πατρ. Ἀλεξανδρείασ ἐπιστολή πρὸσ Σύλβεστον Πατριάρχην περὶ Πασχαλίου 149. Ἐπιστημονικὴ ἐπετηρίσ τῆσ Νομικῆσ Σχολῆσ τοῦ Ἀθῆνησι Πανεπιστημίου» τόμ. Α'. τεῦχ. α'. 223. Εἰρηναίοσ Γεώργιετιδὸσ ἱερομ. «Ἡ τῶν Λουθηρανῶν ἐπίδρασις ἐπὶ τῆσ ἐν Ἀγγλίᾳ μεταρρυθμίσεωσ» 231. Π. Ν. Τρεμπέλα «Ἰωάννησ ὁ Χρυσόστομοσ ὡσ ἱεροκῆροξ» 231. Ἀρχ. Χρυσσοτόμοσ Δημητρίου «Μελέτη περὶ τοῦ Χαριστοφύλακοσ τῆσ ἐν Κων)πόλει Μεγάλησ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» 231. Κων. Μ. Ῥάλλη «Περὶ τῶν ἀξιομάτων τῆσ Β'. καὶ Γ'. πεντάδοσ κατὰ τὸ δίκαιον τῆσ Ὁρθοδ. Ἄνα Ἐκκλησίασ» 231.

Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ τῆσ τῶν μοναστηριακῶν συμβουλιῶν καταστάσεωσ κατὰ τὸ δίκαιον τῆσ ὀρθοδ. Ἄνατ. Ἐκκλησίασ» 231. Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ τοῦ ποροβολικοῦ τοῦ θρόνοσ κατὰ τὸ δίκαιον τῆσ Ὁρθοδ. Ἄνατ. Ἐκκλησίας» 231. Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ τῶν ἐπρχιακῶν συνόδων κατὰ τὸ δίκαιον τῆσ ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆσ Ἐκκλησίας» 232. Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ τῆσ τῶν Μονῶν διαιρέσεωσ κατὰ τὸ δίκαιον τῆσ Ὁρθοδ. Ἄνατ. Ἐκκλησίας» 232. Μητροπολιτοῦ Διδμοστείου Φιλαρέτοσ Βαφείδο, «Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία» 242.